

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Продовження теми

За солдатську кашу розрахуються через суд

СТОР. 8

Тенденції

Прощальне м-у-у і 2010-му, і 2011-му...

СТОР. 10—11

Нове обличчя України

Дороги, які ми обираємо

СТОР. 12—13

№ 71 (5071) ВІВТОРОК, 19 КВІТНЯ 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Більшість — за формування ЄЕП, а опозиція хоче переглянути харківські угоди

Близько 120 законопроектів включено до порядку денного цього сесійного тижня. Серед них чимало питань, які «перезріли», наголосив учора під час погоджувальної ради глава парламенту Володимир Литвин.

У вівторок, наприклад, планують розглянути 47 документів. 16 із них — пропонують включити до порядку денного сесії. Як от, наприклад, зміни до деяких законодавчих актів щодо упорядкування функцій органів державного нагляду в електроенергетиці, так само хочуть включити до переліку постанову про участь України у формуванні Єдиного економічного простору (ЄЕП) з республіками Білорусь, Казахстан та Російською Федерацією і розвитку взаємовигідного економічного співробітництва. Інший блок законів чекатиме включення у середу.

СТОР. 2

Допоможуть із працевлаштуванням

У шести районах Хмельницької області при громадських організаціях інвалідів створюються бюро сприяння працевлаштуванню. Цей соціальний проект проводиться за фінансової підтримки Програми розвитку ООН в Україні та Міністерства закордонних справ Данії. Бюро не тільки шукатиме роботу для людей з обмеженими можливостями, а й скеровуватиме їх до реабілітаційних установ, надаватиме направлення до навчальних закладів. В області нараховується понад сто тисяч інвалідів, і третина з них може працювати, однак працевлаштовано значно менше, **повідомляє наш власкор Ірина КОЗАК.**

Урок Чорнобиля: навчається весь світ

Фотоетюд Олександра КЛИМЕНКА.

Фотоетюд Анастасії СИРОТКІНОЇ.

В Україні розпочинаються офіційні заходи з нагоди двадцять п'ятої річниці Чорнобильської катастрофи. Перші особи майже п'ятдесяти країн світу та представники найвпливовіших міжнародних організацій на кілька днів з'їдуться до Києва, щоб на найвищому рівні обговорити досвід, набутий людством від часу аварії на ЧАЕС. Уже сьогодні в Українському домі відбудуться Київський саміт з безпечного та інноваційного використання атомної енергії і Чорнобильська донорська конференція у партнерстві з Групою Восьми. «Україна розраховує, що на конференції зі збору коштів на чорнобильські проекти буде покрита більша частина дефіциту, необхідного для спорудження нового конфайнменту та сховища відпрацьованого ядерного палива», — повідомляє прес-служба Міністерства надзвичайних ситуацій. Зробити свій внесок мають намір країни Великої вісімки, Єврокомісія та інші вкладники. Зокрема, **як передає УНІАН з посиланням на радіо Praha,** 2,6 млн. євро на будівництво нового захисного саркофага планує виділити Чехія.

СТОР. 9

Пан Гі Мун: «ООН дуже цінує участь України у миротворчих операціях»

Фото прес-служби Генсека ООН/Укрінформ.

Завтра розпочинається візит Генерального секретаря ООН Пан Гі Муна в Україну. В Києві він візьме участь у міжнародному саміті, присвяченому 25-й річниці аварії на ЧАЕС. Загроза радіаційного зараження, що нині склалася в Японії після аварії на атомній станції у Фукусімі, піднесла важливість київського саміту — тут сьогодні обговорюватимуть загострені проблеми міжнародної ядерної безпеки. Про ядерну енергетику, а також принагідно про реформи ООН, місце України у механізмі світової безпеки **«Голос України» в ексклюзивному інтерв'ю запитав у Генерального секретаря цієї організації Пан Гі МУНА.**

СТОР. 3

ПОДІЇ

Президент переконаний: ми стоїмо за крок до підписання Угоди про асоціацію

В Україні перебуває президент Європейської комісії Жозе Мануель Баррозу. До столиці президент Єврокомісії прибув для участі у Київському саміті ядерної безпеки та Чорнобильській донорській конференції, яку відвідають близько 40 глав держав та урядів, а також представники міжнародних організацій. До речі, з 1995 року на проекти, пов'язані з Чорнобилем, Єврокомісія надала близько 470 мільйонів євро — тобто стала найбільшим донором. Учора пан Баррозу повідомив, що Єврокомісія додатково виділить 110 млн. євро для добудови об'єкта «Укриття».

СТОР. 3

Молочні бунти

Якщо торік закупівельна ціна молока у Запорізькій області сягала 3,5—3,6 гривні за літр, то у квітні заготівельники Пологівського району дружно виставили 1,8 гривні. Першою збунтувалася Чубарівка — не продаватимемо за такою ціною, та й годі! Чубарівців підтримали й інші села, лише після цього місцева влада поцікавилася: а як воно у сусідів? А в сусідніх районах такий само, скажемо відверто, грабіж, хоча там посередники остаточно не знахабніли і дають поки що 2,6 гривні за літр. Цей факт ніяк не вплинув на узгодження позицію пологівських посередників: мовляв, нікуди не подінетеся, ви нам і за 70 копійок усе продасте... До слова сказати, молоко на запорізьких ринках коштує шість, а в торгових мережах — від 7,2 до 9 гривень за літр. Треба додати, що від низьких закупівельних цін потерпають не лише індивідуальні виробники, а й потужні агропідприємства, **повідомляє наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

КОРОТКО

■ Працівники українського англомовної газети Kyiv Post оголосили страйк, протестуючи проти звільнення головного редактора видання Брайана Боннера (УНІАН).

■ В Україні перебуває російська військова делегація на чолі з міністром оборони РФ Анатолієм Сердюковим. Головною метою візиту є обговорення питань військового та військово-технічного співробітництва, реалізації домовленостей, досягнутих в ході IV засідання підкомітету з питань безпеки Українсько-російської міждержавної комісії, **повідомляє прес-служба Міноборони України.**

Населення України з 1 лютого до 1 березня 2011 року скоротилося на 14 тисяч 838 людей

Більшість — за формування ЄЕП, а опозиція хоче переглянути харківські угоди

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Опозиція пропонує звернути увагу на проблему встановлення мораторію на підвищення цін і тарифів на житлово-комунальні послуги, зміни до закону про міжнародні договори України у питанні неприпустимості порушення прав і обмеження соціальних гарантій громадян під час укладення міжнародних договорів тощо. Цього дня також можуть сформувати тимчасову слідчу комісію з питань розслідування обставин підписання міжнародної харківської угоди минулого року стосовно економічної безпеки України. Про це повідомив керівник фракції «БЮТ-«Батьківщина» Іван Кириленко. А заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко пізніше під час брифінгу наголосив, що це питання його колеги по фракції вважають особливо важливим і наполягатимуть, щоб комісію було таки створено. Зокрема, вона вивчатиме питання, чому Україна виконує взяті на себе зобов'язання, а Росія — відмовляється.

На четвер у планах 44 питання. Серед них — три для повторного другого читання з пропозиціями Президента. А саме: зміни до деяких законів щодо вдосконалення порядку випуску видавничої продукції на умовах державного замовлення; до закону про військовий обов'язок і військову службу; до статті 155 Кримінально-процесуального кодексу з приводу вдосконалення порядку взяття особи під варту.

У п'ятницю під час години запитань до уряду, ймовірно, слухатимуть міністра закордонних справ. Представники опозиції хотіли б почути з його вуст інформацію про результати візиту в Україну прем'єр-міністра Росії Володимира Путіна. Ймовірний вступ до Митного союзу з цією країною вчора називали зрадою наших державних інтересів, тож парламентарії хотіли б мати вичерпні дані з цього приводу. Наприкінці тижня хочуть розглянути також зміни до деяких законодавчих актів, які вдосконалюють порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги та підвищують якість їх надання, а також постанову про заяву Верховної Ради про засудження висловлювань, які нівелюють внесок українського народу в перемогу над фашизмом у Другій світовій війні.

Незважаючи на велику кількість резонансних питань, що потрапили в розклад депутатів, уже вчора можна було спрогнозувати: особливі пристрасті вируватимуть і довкола закону про земельний кадастр, який розглядатимуть уже сьогодні. Його особлива вага полягає в тому, що без цього документа, а також без закону про ринок земель сільськогосподарського призначення неможливо порушувати питання про мораторій на продаж землі.

Наступні два тижні парламентарії працюватимуть у комітетах та із виборцями. А новий сесійний тиждень, ймовірно, розпочнеться аж у середу 11 травня погоджувальною радою о 9.00. Якщо така пропозиція знайде підтримку в сесійному залі, то цього дня депутати працюватимуть усупереч традиції і по обіді, щоб надолужити втрачений час.

Надія СМІЯН.

☞ ДО РЕЧІ

В опозиційний день народні депутати розглянуть два проекти законів про ратифікацію угод про державну соціальну допомогу членам сімей військовослужбовців у Афганістані та інших державах, в яких велися бойові дії, та між Кабінетом Міністрів України, урядом Російської Федерації та урядом Словацької Республіки про перевезення ядерних матеріалів між Росією і Словаччиною через Україну.

Фото Олександра КЛИМЕНКО.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Мусимо мати чітку картину того, що коїться із землею

Уже сьогодні неважко спрогнозувати, якими можуть бути результати референдуму стосовно приватизації землі. Інше питання, що робити з цими результатами, — заявив учора під час брифінгу Голова Верховної Ради Володимир Литвин.

Водночас він звернув увагу на те, що на практиці немає законодавчої бази для проведення референдумів. Політик підкреслив, що закон про земельний кадастр нам конче необхідний для того, щоб сформувати реальну облікову ціну кожного метра землі та реєстр земельних власників. А також скласти чітку картину того, що коїться із землею у кожній територіальній громаді. Разом із тим Володимир Литвин учора поінформував, що в парламенті поки немає проекту закону про ринок землі. «Мені відомо лише те, що він напрацьовується в надрах Кабінету Міністрів», — сказав Голова Верховної Ради.

Створення ТСК, яка займалася б розслідуванням обставин підписання харківських домовленостей, Володимир Литвин назвав «намаганням перехопити політичну ініціативу». Чинна газова угода зможе втратити свою дію тільки за умови підписання нової, переконаний парламентарій.

На запитання: «Чи передбачено в Генпрокуратурі допити Володимира Литвина як свідка у «справі Гонгадзе»?» керівник парламенту відповів, що як законослухняний громадянин на подібні запрошення в слідчі органи з'являвся, але останнім часом їх не отримував. «Як тільки вони будуть, думаю, спочатку я дізнаюся про це із ЗМІ, як це в нас зазвичай буває», — сказав він.

Надія СМІЯН.

Третє життя Камелії

У залі засідань Київської облдержадміністрації відбулася прес-конференція, на якій було представлено проект першого у Європі дитячого еко-реабілітаційного центру іпотерапії «Камелія» і відкриття арт-фестивалю Horse-parade (скульптури коней у натуральну величину).

Глава Київської облдержадміністрації Анатолій Присяжнюк, автор проекту Маргарита Ващук (Січкар), перший в Україні практик іпотерапії Олена Петрусевич і патрон проекту народний депутат України Віктор Янукович (молодший) розповіли учасникам заходу про мету й завдання центру, людей, які займаються його створенням. В основі роботи майбутнього центру лежить комплексний підхід: від лікування і реабілітаційних програм для дітей із ДЦП, аутизмом до створення наукової й матеріальної бази для розвитку іпотерапії в Україні та її безпосереднього медичного визнання.

— Надзвичайно важливо те, що сьогодні в Україні можливе якісне співробітництво влади і приватних структур, націлене на реалізацію соціальних проектів. Нам необхідні такі ідеї і люди, які їх можуть втілювати. На Київщині сьогодні проживає три тисячі хворих на ДЦП дітей. Ми не маємо права залишати людей наодинці з такими проблемами, — зазначив Анатолій Присяжнюк.

Маргарита Ващук представила фільм про Олену Петрусевич і її улюбленого коня по кличці Камелія. На честь її і названо майбутній центр іпотерапії. Камелія спочатку прожила славне спортивне життя, а потім вона разом з іпотерапевтом Оленою Петрусевич допомогла сотням дітлахам, які хворіють на ДЦП і аутизм. І от для Камелії, хоча її вже не стало кілька років тому, починається третє життя, мабуть, найтриваліше і найблагородніше...

— Мене вразили реальні статистичні дані лікування іпотерапією. Якщо в нас є можливість допомагати дітям з особливими потребами — чому б це не робити? Я впевнений, що цим проектом ми доведемо дієвість методу, що вже давно практикується у світі. Сьогодні в Україні налічується 30 тисяч хворих на ДЦП дітей, центр «Камелія» буде на безплатній основі допомагати їм у прямому й переносному сенсі стати на ноги, — пояснив народний депутат України Віктор Янукович.

В'ячеслав КОВТУН.

У Києві започаткована вербова алея Шевченка

У суботу в Голосіївському парку культури та відпочинку за участі заступника Голови Верховної Ради України Миколи Томенка відбулося традиційне щорічне висадження дерев, які є символами українського народу. Організаторами акції «Верба Тараса», як повідомила прес-служба Миколи Томенка, виступили працівники Голосіївського парку культури та відпочинку, Меморіального музею Тараса Шевченка та Сторожинецького дендропарку. Особливістю цьогорічної акції стало те, що було висаджено гілочки не звичайної верби, а дерева, яке по праву вважається «онукою» верби Тараса Шевченка.

Фото прес-служби Миколи ТОМЕНКА.

Говорячи про символічність такого дійства, заступник глави парламенту зауважив, що тиждень перед Великоднем називається Вербним, і по всій Україні здавна висаджують гілочку свяченої верби. Окрім того, Микола Томенко наголосив, що метою цієї акції є популяризація національних символів та пропаганда екологічної освіти.

Микола Томенко нагадав, що, перебуваючи на засланні в Мангишлацькому степу, Тарас Шевченко сам збудував собі справжню українську хату, викопав криницю та посадив у жовтні 1850 року вербову гілку, яка несподівано для нього самого прийнялася. З часом довкола дерева розкинувся справжній сад, який зберігся до цього часу, незважаючи на суворість клімату. За словами заступника Голови Верховної Ради, Тарасова верба вистояла 150 років, гілочки з неї розрослися вербами в декількох містах України. Одну з таких гілок передали у Стрий, а з дерева, яке виросло вже у Стрию, — до Сторожинецького дендропарку. Микола Томенко додав, що три саджанці посадили у вигляді арки, проте з них «прижився» тільки один, і з 1969 року в Сторожинці росте «онука» Тарасової верби. «Саме гілочки з цього дерева були висаджені в Голосіївському парку, і вони започаткують вербову алею Тараса Шевченка», — сказав Микола Томенко. Він також додав, що вже за два роки (до 200-річчя від дня народження Кобзаря) гілочки верби, які до того часу приймуться та розростуться, будуть передані до низки шкіл та музеїв столиці, щоби й вони на своїх подвір'ях мали змогу посадити вербовий гай.

Досить розбещувати молодь!

Звернення до Верховної Ради з питань прийняття закону про заборону порно-сайтів в Інтернеті прийняв міський форум матерів Чернігова. Майже 150 жінок на своєму зібранні вели мову про проблему статевого виховання, ранніх інтимних стосунків серед підлітків, чистоту і моральність дошлюбних відносин, питання поширення ВІЛ-інфекції в місті та області. Вони із сумом констатували, що молодь виростає розбещеною, не відповідально у родинних стосунках. Форум також прийняв звернення до міської влади та звернення до батьків, закликаючи їх приєднатися до волонтерського корпусу, щоб підсилити профілактичну роботу серед дітей, підлітків та молоді з порушеної проблеми.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Заборонили червоні прапори

Івано-Франківська обласна рада ухвалила рішення заборонити на території Прикарпаття «публічне використання, а також вивішування, демонстрування, встановлення у будь-якій формі антиконституційних червоних прапорів (так званих червоних прапорів перемоги) на всіх державних установах області, приміщеннях державної та комунальної форм власності, інших спорудах незалежно від їх форм власності та підвідомчої підпорядкованості».

Також депутати доручили обласній та районним державним адміністраціям, районним радам, міським головам міст обласного значення, селищним і сільським головам, керівникам правоохоронних органів та їх структурним підрозділам забезпечити «неухильне та повне виконання на території області цього рішення в межах, визначених чинним законодавством».

Дарина НАЗАРЧУК.

Президент переконаний: ми стоїмо за крок до підписання Угоди про асоціацію

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Віктор Янукович відзначив, що міжнародна конференція, присвячена Чорнобильській катастрофі, набула особливої актуальності у ці дні у зв'язку з трагічними подіями на японській АЕС «Фукусіма-1». Також глава української держави висловив упевненість, що під час візиту президента Єврокомісії будуть обговорені важливі питання відносин України з Європейським Союзом, зокрема щодо укладення Угоди про асоціацію України з ЄС. «Ми стоїмо за крок до підписання Угоди про асоціацію, яка передбачає створення зони вільної торгівлі», — зазначив Віктор Янукович, **передає прес-служба Президента України.** Однак на момент верстки номера про деталі переговорів ще не було відомо.

Водночас питання про напрям інтеграції особливо гостро постало протягом останнього тижня, коли після візиту до Києва Володимира Путіна почали всерйоз обговорювати можливість входження Києва до Митного союзу за формулою 3+1 (тобто Росія, Казахстан, Білорусь плюс Україна). Як це співвідноситиметься з активними переговорами зі створення зони вільної торгівлі з Євросоюзом, незрозуміло. Тим більше що Україна вже увійшла до фінальної частини переговорів, заявляючи про намір до кінця року укласти Угоду про асоціацію з ЄС, яка включає створення ЗВТ. Більше того, країни, що входять до Митного союзу, не є членами Світової організації торгівлі, куди входить Україна. Що ще більше ускладнює навіть можливість входження України до цієї спільноти.

Днями міністр закордонних справ України Костянтин Грищенко в інтерв'ю одному з телеканалів переконував, що євроінтеграція є головним курсом нашої держави. Проте депутати від опозиції, зокрема Микола Мартиненко («НУ—НС»), вимагають, щоб головний дипломат країни підтвердив це з парламентської трибуни. За словами Голови Верховної Ради Володимира Литвина, виступ міністра закордонних справ, під час якого він прозвітує про переговори з прем'єр-міністром РФ Володимиром Путіним та розповість про перемовини з ЄС, може відбутися вже цієї п'ятниці.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Учора пан Баррозу **(на знімку ліворуч)** повідомив, що Єврокомісія додатково виділить 110 млн. євро для добудови об'єкта «Укриття».

Тетяна ПАСОВА.

Пан Гі Мун: «ООН дуже цінує участь України у миротворчих операціях»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Особлива увага багатьох країн прикута до реформування ООН і, зокрема, Ради Безпеки. Яке ваше ставлення до питання розширення членського складу РБ, шляхом збільшення кількості постійних і непостійних членів, а також інституту права вето?

— Рада Безпеки стурбована цим питанням, бо є органом, що відповідає за підтримання миру та безпеки на міжнародному рівні, тому має відображати реалії сучасного світу.

Я гадаю, що спільна позиція країн-членів РБ, багато з яких прагнуть більшої прозорості та презентативності у роботі Ради. Складність полягає в тому, що необхідно знайти таке рішення і таку формулу, яка адекватно відповідатиме різноманітним інтересам ООН і водночас буде практичною та сприятиме більшій дієвості. Генеральна Асамблея ООН вирішила, що реформа Ради Безпеки ООН буде обговорюватись як на неформальному рівні, так і на рівні міжурядових переговорів. Загалом, я оптимістично налаштований на те, що у питанні членства (у Раді Безпеки. — **Ред.**) значного прогресу буде досягнуто на останньому колі переговорів, які почалися у жовтні минулого року.

— Які очікування від реалізації однієї з найамбітніших програм ООН у XXI столітті — проекту «Цілі розвитку тисячоліття»?

— Цілі тисячоліття — це не просто обіцянка, це тест на те, чи здатні ми — наш спільний потенціал та глобальна солідарність — поліпшити добробут людини у безпрецедентних масштабах і темпах. Подолання екстремальної бідності залишається одним з найбільших викликів сьогодення.

Цілі ніколи не були вулицею з односторонніми рухом: чимось таким, що багаті країни роблять для бідних. Якраз навпаки: наша довготривала робота для розвитку завжди ґрунтувалася на глобальній підтримці з великим відчуттям спільноти та взаємопов'язаності світу. Через десять років, відколи Цілі ухвалені, було досягнуто значного прогресу. Багато країн, серед яких є найбідніші, досягли значних успіхів у тому, щоб витягнути своїх громадян з бідності, врятувати життя дітям, забезпечити їм навчання у школі та доступ до чистої води.

Але прогрес був нерівномірним у різних країнах, а часом навіть у середині деяких країн. На додаток, останні економічна, фінансова та продуктова кризи та наслідки кліматичних змін сповільнили, а в деяких випадках і взагалі законсервували досягнуті успіхи.

Тому нам потрібно подвоїти зусилля та пришвидшити роботу, щоб встигнути до визначеного нами рубіжного терміну у 2015 році. Саміт з приводу Цілей тисячоліття, що відбувся у вересні минулого року, поставив дуже амбітний порядок денний, за яким ми повинні працювати від сьогодні до 2015 року. ООН та міжнародна спільнота мають докласти багато зусиль, щоб виконати поставлені завдання. Цілі тисячоліття амбітні, але цілком досяжні, отож треба разом, враховуючи ініціативи розвитку ООН, встановити курс на скорочення у світі крайньої бідності.

— Одним із напрямів діяльності ООН є співробітництво з Україною щодо пом'якшення та мінімізації довготермінових наслідків Чорнобильської катастрофи. Сьогодні в ООН триває дискусія щодо потреби поступового переходу від гуманітарної допомоги до підтримки соціально-економічного розвитку постраждалих територій. Як у практичній площині відбуватиметься цей процес?

— Стратегія ООН має на меті сприяти довготривалому розвитку регіонів, надавати людям інформацію, яка гарантуватиме їм безпечне та здорове життя. ООН готова зробити все, що у наших силах, щоб відновити ці регіони. Нині потрібна адресна допомога ураженим катастрофою групам людей, щоб підвищити їхній рівень життя, створити нові робочі місця, відновити самостійність та самоврядність цих громад.

Програма розвитку ООН (ПРООН) — це агентство ООН, яке відповідає за координацію Чорнобильських проектів в Організації. 2008 року ПРООН започаткувала План дій підтримки та відновлення Чорнобильської зони до 2016 року. Цей план є частиною «Десятиріччя відновлення та сталого розвитку», яке має на меті повернути до нормального життя регіони, визначені Генеральною Асамблеєю 2007 року.

— Українські та зарубіжні ЗМІ часом поширюють відомості про можливість перетворення Чорнобиля на зону наукових досліджень. Як ставиться до цього ООН? Чи братиме участь у таких проектах?

— Останнім часом було досягнуто значного прогресу в технічному розвитку для мінімізації ризику аварій на атомних станціях. Причому українська ініціатива та бажання поділитися інформацією стали ключовими у цьому процесі, тому я хотів би подякувати уряду за відкритість.

Чорнобиль надає унікальну можливість для наукових досліджень впливу радіації на екосистеми: тому очевидно, що вчені з усього світу зацікавлені працювати там. ООН продовжуватиме відігравати координаційну роль у посиленні міжнародного співробітництва у справі пом'якшення та мінімізації наслідків Чорнобильської катастрофи.

— Україна є однією з країн-засновниць ООН. Як ви можете оцінити діяльність України в ООН, роль у зміцненні її авторитету і внесок у конкретні справи цієї поважної організації?

— Україна, як одна із 51 країни-засновниці ООН, є постійним прибічником ініціатив Організації. Країна бере участь у всіх аспектах діяльності Об'єднаних Націй. Нині вона є членом Ради прав людини та Комісії з миробудівництва і претендує на місце непостійного члена Ради Безпеки у 2016—2017 роках.

Я б хотів особливо наголосити на ролі України як заступника голови Комісії миробудівництва. Ця посада дає вашій країні унікальну можливість зміцнити роль цієї інституції, особливо після звіту Комісії 2010 року.

Україна робить значний внесок у миротворчі операції ООН та надає надзвичайно важливі транспортні послуги для наших місій у всьому світі. Насправді Україна бере найактивнішу участь у військових вертолітних миротворчих операціях у світі. Також у лютому 2011-го Україна у вирішальний момент погодилася перенаправити три атакувальні вертольоти з операції ООН у Ліберії до місії у Кот-д'Івуарі. Це рішення було сприйнято з особливою вдячністю, бо його прийняли у найпотрібніший момент.

— Плановано ваш візит в Україну. Чого ви чекаєте від цієї поїздки? Що ви знаєте про Україну?

— В Україні я побуваю на саміті «Безпека та інновації використання ядерної енергетики». Сподіваюся, що це зібрання вплине на уряди, затвердивши необхідність постійного оновлення й обговорення стандартів ядерної безпеки.

Також візьму участь у саміті «Двадцять п'ять років після Чорнобильської аварії. Безпека на майбутнє». На моє переконання, метою цього заходу є показати, як найсучасніші знання можуть бути успішно застосовані у вирішенні таких проблем як скорочення ядерних та радіаційних ризиків.

Поки я буду в Україні, відвідаю Чорнобиль, де вшаную жертв катастрофи і тих, хто пережив ядерне лихо 25 років тому. ООН робитиме все, що в її силах, аби сприяти відродженню цього регіону.

— Сьогодні Україна є стороною понад 40 міжнародних конвенцій та угод, учасником багатьох програм та проектів ООН, спрямованих на охорону навколишнього природного середовища. Водночас на її території зафіксовано нові місця техногенної катастрофи, зокрема поблизу Калуша Івано-Франківської області, які залишилися у спадок від колишнього СРСР. Яку допомогу можна очікувати від ООН у вирішенні цих проблем?

— Організація Об'єднаних Націй та уряд України мають давню історію співробітництва в галузі боротьби зі стихійними лихами та зменшенням їх ризиків, як, наприклад, у контексті повеней і зсувів у Західній Україні 2008 року.

ООН допомагала українській владі координувати зусилля з надання допомоги та підготовки національної політики щодо зменшення небезпеки природних лих.

ООН також надала необхідну підтримку для запобігання потенційній катастрофі в Калуші на початку 2010 року. У відповідь на запит Президента України ООН з Єврокомісією направила технічну команду і допомогла уряду перемістити небезпечний органічний забрудник до безпечного сховища. Організація готова надавати підтримку в зниженні ризиків катастроф і в інших областях на прохання уряду України.

— Починаючи з липня 1992 року Україна виступає як значний контрибутор військових підрозділів та персоналу для операцій ООН з підтримання миру. В українському суспільстві ставлення до участі наших миротворців у небезпечних операціях є далеко неоднозначним. Наскільки потрібною є участь українських підрозділів в оонівських операціях?

— ООН дуже цінує участь України у миротворчих операціях. Така відданість демонструє національне бажання вашої країни зробити свій внесок у мир в усьому світі.

***

«Голос України» щиро дякує заступникові директора, керівникові Інтернет-служби новин та ЗМІ департаменту публічної інформації Алексу Тагкачу за допомогу в організації інтерв'ю з Генеральним Секретарем ООН Пан Гі Муном.

Подбають про інтереси інвалідів

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів *рекомендує парламенту прийняти за основу проект закону про внесення зміни до статті 20 Закону «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» (щодо зміни джерела сплати сум адміністративно-господарських санкцій та пені).*

Як зазначили в комітеті, статтею 19 Закону «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» для підприємств, установ, організацій, фізичних осіб, які використовують найману працю, установлено норматив робочих місць для працевлаштування інвалідів у розмірі чотирьох відсотків середньооблікової кількості штатних працівників облікового складу за рік. А якщо працює від 8 до 25 осіб — у кількості одного робочого місця.

Статтею 20 зазначеного закону передбачено, що в разі невиконання цього нормативу підприємства щороку сплачують відповідним відділенням Фонду соціального захисту інвалідів адміністративно-господарські санкції, сума яких визначається в розмірі середньої річної заробітної плати на відповідному підприємстві. Зазначені санкції та пеня (у разі порушення термінів сплати адміністративно-господарських санкцій) сплачуються за рахунок прибутку, який залишається в їх розпорядженні після сплати всіх податків і зборів (обов'язкових платежів). На думку членів комітету, такий підхід у деяких випадках призводить до невиконання вимог цих статей. З одного боку, роботодавці не працевлаштовують інвалідів, з другого — не сплачують вказані санкції і пеню, оскільки їх прибуток може становити суму, яка менше відповідних санкцій та пені.

Водночас зазначалося, що суб'єкт законодавчої ініціативи — народний депутат Олександр Єфремов — пропонує внести відповідні зміни й до Податкового кодексу. На думку членів комітету, це питання може бути врегульовано тільки за умови одночасного прийняття двох законопроектів. Тож доцільним було б об'єднати їх в один під час опрацювання до другого читання.

☞ ДОВІДКОВО

Законопроектом (реєстр. №8302) пропонується внести зміни до частини третьої статті 20 Закону «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні», змінивши джерело сплати сум адміністративно-господарських санкцій та пені за невиконання нормативу робочих місць для працевлаштування інвалідів шляхом сплати сум санкцій та пені за рахунок витрат.

І в Чопі сакури цвістимуть!

Алею сакур із 60 деревець висаджено в Чопі. Разом із городянами корисною справою займалися й депутати **(на знімку).**

— Цієї весни Ужгород, Мукачеве, Хуст, інші райцентри заклали алеї сакур. І найзахідніше місто України — Чоп — долучилося до цієї благородної справи, — каже голова обласної ради Іван Балога. — Водночас так закарпатці висловлюють свою підтримку народові Японії, який спіткала страшна трагедія.

Саджанці, є надія, вже з настанням тепла ніжно цвістимуть на радість мешканцям та гостям Чопа — західних воріт України.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Фото надане прес-службою облради.

Народники ініціюють активну боротьбу з безробіттям

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Лідер депутатської фракції Народної партії Ігор ШАРОВ звернувся до Прем'єр-міністра Миколи Азарова із запитом з проханням поінформувати Верховну Раду у вересні 2011 року про створення нових робочих місць у розрізі регіонів України.

«До фракції Народної партії у Верховній Раді України надходять звернення від громадян країни, які вкрай занепокоєні критичною ситуацією у сфері зайнятості населення», — йдеться в депутатському запиті І. Шарова до М. Азарова, **повідомили у пресслужбі депутата.**

Складний кризовий період та нестабільна економічна ситуація в Україні сприяють загостренню низки проблем, зокрема, проблеми зайнятості, напруги на ринку праці, недосконалості регулювання попиту і пропозиції робочої сили з боку держави й механізмів соціального захисту звільнених працівників, відзначає Ігор Шаров. Тому, на його переконання, проблема зайнятості та соціальної захищеності населення на сьогодні є вельми актуальною і болючою як для суспільства, так і для держави загалом.

На думку народних депутатів, державна політика України у сфері зайнятості не відповідає умовам нестабільної економічної ситуації — різке скорочення обсягів виробництва, зменшення кількості робочих місць, зростання рівня цін призводить до збільшення чисельності безробітних, зменшення реальних доходів громадян, зубожіння населення. «Держава повинна активно реалізовувати програми політики покращення зайнятості, а також значно активніше привертати увагу до оптимізації зайнятості громадян, шляхом збільшення робочих місць для населення країни», — переконаний лідер парламентської фракції Ігор Шаров.

Незважаючи на низку нормативних документів, які були запропоновані урядом та Президентом, сучасна ситуація у сфері безробіття свідчить про те, що в Україні не розроблені і, як наслідок, відсутні досконалі механізми створення нових робочих місць, наголошується в запиті. І. Шаров також зауважує, що внаслідок незначної здатності сучасного українського ринку праці до саморегулювання та з огляду на те, що, відповідно до статті 43 Конституції України, держава створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, розв'язання найгостріших проблем зайнятості неможливе без цілеспрямовано регулюючого впливу органів державної влади.

Заява для засобів масової інформації представника Литвина В. М. в органах правосуддя по справі захисту гарантованих Конституцією України права на повагу до його гідності та особисту недоторканність

Конституція України визнає і гарантує кожній людині право бути вільною і рівною у своїй гідності та правах, звертатися до суду по захист честі й доброго імені, які є найважливішими цінностями в суспільстві.

Виходячи з принципу верховенства права, судова справа, яка розглядається проти колишнього військовослужбовця Мельниченка, є конституційним засобом (частина 5 статті 55) встановлення його юридичної відповідальності щодо протиправних посягань навмисного розповсюдження неправдивих відомостей, звинувачень, особистих образ та закликів до визнання причетним громадянина Литвина В. М. у скоєнні злочину проти журналіста Г. Гонгадзе.

Не маючи здобутих законним шляхом доказів, Мельниченко протягом останніх 10 років цілеспрямовано розповсюджує інформацію про начебто фактичну провину Литвина В. М. у підбуренні злочинних дій з боку виконавців у вбивстві Г. Гонгадзе. Систематичний і необмежений, протиправний спосіб впливу через ЗМІ на громадянина Литвина В. М. свідчить про явно провокативний характер з боку колишніх високопосадовців, які брали участь в оприлюдненні так званих «плівок Мельниченка». Всього за період безпрецедентного цькування і шантажу Литвина В. М. з боку Мельниченка були оголошені через публічні інтерв'ю, прес-конференції, заяви, звернення відомості, які стали підґрунтям для понад 310 неправдивих опублікованих матеріалів.

Таким чином, гр. Мельниченко привласнив собі державну функцію кримінального звинувачення, брутально посягаючи на честь, гідність і особисту недоторканність Литвина В. М. у зв'язку з його професійною діяльністю як Голови Верховної Ради України, формуючи серед населення образ злочинця, що є прямою загрозою для його державної та політичної діяльності, науково-творчої роботи як академіка Національної академії наук України, педагога столичного університету, завдаючи моральної шкоди особистості Литвина В. М., його здоров'ю і психологічному стану при виконанні державних функцій.

У міжнародному співтоваристві паплюження, наклеп, як бездоказові звинувачення глави парламенту в скоєнні злочину, можуть створити негативне ставлення до Української Держави, обов'язок якої усувати і припиняти в установленому законом порядку будь-які посягання, котрі здатні нанести шкоду й моральні страждання особистості.

Особлива роль у цьому відношенні належить суду, який надає можливість кожному громадянину обстоювати свої права будь-якими незабороненими законом способами, оскільки інше означало б невиконання конституційних гарантій щодо захисту честі та гідності, а також права на особисту недоторканність кожного громадянина.

Пред'являючи до суду позов до гр. Мельниченка, наш довіритель вбачає у застосуванні судом вимог ЦПК України щодо рівності всіх перед законом і судом, а також покладанні на відповідача, гр. Мельниченка, обов'язків особисто в суді довести правдивість відомостей, доказів і обставин, які ним з явним умислом розповсюджуються у ЗМІ. Натомість тільки суду надано право встановити й оцінити не тільки достовірність, а й характер відомостей, які розповсюджуються гр. Мельниченком і підлягають спростуванню стосовно Литвина В. М. Деснянський районний суд м. Києва 17.01.2006 року вже покладав юридичну відповідальність на гр. Мельниченка за розповсюдження наклепницьких відомостей проти Литвина В. М., але відповідач рішення суду не виконав.

Таким чином, судовий процес, ініційований позивачем проти колишнього військовослужбовця Мельниченка, відповідає не тільки законним інтересам Литвина В. М., а й інтересам держави та суспільства, в якому конституційні гарантії щодо захисту прав і свобод людини та громадянина є не формальною абстракцією, а повинні реально захищатися державою, що відповідає принципам та нормам міжнародного права.

Представник довірителя в суді ПРОКОПЕЦЬ О. П.

Трагічно загинув депутат-регіонал

У неділю вночі в Києві в результаті ДТП загинув народний депутат від Партії регіонів

Микола ЛІСІН.

Як повідомила прес-служба МВС, рухаючись на автомобілі «Lamborghini», парламентарій із невідомих причин скоїв наїзд на бордюрний камінь, після чого, втративши керування, виїхав на зелену зону, де врізався в рекламну конструкцію «ціни на пальне» однієї з автозаправних станцій столиці.

М. Лісін помер на місці від отриманих травм. Більше ніхто не постраждав.

Поховають Миколу Лісіна сьогодні. Всіма скорботними справами опікуватиметься парламентська комісія, яку очолив Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк. Прощання з народним депутатом відбудеться в клубі Кабінету Міністрів України.

***

Верховна Рада України з глибоким сумом сповіщає про смерть на 47-му році життя народного депутата України четвертого — шостого скликань, члена депутатської фракції Партії регіонів, члена Комітету Верховної Ради України з питань бюджету

ЛІСІНА
Миколи Павловича.

Микола Лісін народився 2 листопада 1964 року в місті Кривий Ріг. У 1988 році закінчив Київське вище інженерне радіотехнічне училище військ протиповітряної оборони.

Прийшовши до великої політики на початку нового тисячоліття, маючи за плечима вагомий досвід ефективної організаторської роботи на керівних посадах, Микола Павлович був одним з тих, хто завдяки своїй енергії, інтелекту приніс на вищі щаблі державної влади нові традиції, засновані на принципах професійного підходу до розв'язання злободенних, життєво важливих для країни питань.

Трагічно обірвалося життя молодої обдарованої людини з великою та чуйною душею, люблячого сина, чоловіка та батька чотирьох синів.

Світла пам'ять про Миколу Павловича завжди житиме в наших вдячних серцях.

В. Литвин, А. Мартинюк, М. Томенко, В. Зайчук, О. Єфремов, І. Кириленко, М. Мартиненко, П. Симоненко, І. Шаров, І. Рибаков, О. Пеклушенко.

***

З глибокою скорботою члени депутатської фракції Партії регіонів у Верховній Раді України сприйняли звістку про передчасну смерть нашого однопартійця і колеги, народного депутата України

Миколи Павловича
ЛІСІНА.

У самому розквіті сил трагічно обірвалося життя державного діяча, турботливого сина і чоловіка, люблячого батька чотирьох дітей, Громадянина з великої літери.

Багато років віддав народний депутат Микола Лісін невтомній праці на благо держави і людей. Обирався до парламенту трьох скликань поспіль.

Розділяємо біль непоправної втрати з рідними і близькими покійного.

Світла пам'ять про Миколу Лісіна назавжди залишиться з нами.

***

У Комітеті Верховної Ради України з питань бюджету з почуттям глибокої скорботи сприйняли звістку про смерть народного депутата України шостого скликання, члена Комітету з питань бюджету

ЛІСІНА
Миколи Павловича.

Пішла з життя доброзичлива, чуйна людина, яка працювала в ім'я щастя і добробуту українського народу.

Висловлюємо щирі співчуття рідним та близьким покійного.

***

Депутатська фракція Народної партії у Верховній Раді України сумує з приводу трагічної загибелі народного депутата України четвертого — шостого скликань, члена Комітету Верховної Ради України з питань бюджету

ЛІСІНА
Миколи Павловича

та висловлює глибокі співчуття рідним і близьким покійного.

Приватизація в енергетиці: всі чекають прозорості процесу

Якщо почати описувати весь процес приватизації енергогенеруючих і енергопостачальних підприємств України, це буде навіть не історія, а, радше, сага. І вийде не стільки економічний, скільки епічний твір зі своїми легендами та міфами.

Фотоетюд Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Процес приватизації в енергетиці вже розпочався.

Можна вважати, що епосу поклало край урядове розпорядження №310-р від 11 квітня 2011 року, яким держпакети акцій енергогенеруючих компаній «Дніпроенерго» (25%) і «Західенерго» (45,1%) мають бути продані цього року. 25% акцій «Київенерго» та 45% акцій «Крименерго» виставлятимуть на торги пізніше.

Таке само стосується пакетів акцій семи обласних енергопостачальних компаній. У 2011 році виставлятимуть на приватизацію по 50% акцій обленерго Вінницької, Дніпропетровської, Закарпатської, 40,06% — Донецької, 25,99% — Тернопільської і 45% — Чернівецької областей. Також планується продаж 21% держпакета акцій «Черкасиобленерго» із 25% пакета акцій цього підприємства, що належить підконтрольному державі ЗАТ «УкрЕСКО».

Активізація процесів роздержавлення — досить серйозна відповідь тим, хто критикує владу за «реформи на словах». Чи перевтілиться нове рішення у правдиве реформування енергетичної галузі? Спробуємо розібратися.

Державну політику у сфері приватизації та ринку цінних паперів змушує бути надзвичайно вивіреною проста й прагматична причина — дефіцит держбюджету.

«Звичайно, вилучення обленерго та енергогенеруючих компаній з переліку стратегічно важливих об'єктів означає їхню наступну приватизацію. Після реформування оптового ринку електроенергії вартість цих підприємств істотно зростає, — каже провідний експерт енергетичних програм Центру Разумкова Сергій Дяченко. — Реформа передбачає припинення формування цін за допомогою регулюючих органів і перехід на двосторонні контракти. Однак я не думаю, що за цими активами стоятиме велетенська черга — більшість із них уже вичерпали свій фізичний ресурс і, звичайно, потребують модернізації. Її потрібно проводити, враховуючи екологічні стандарти ЄС, а це набагато підвищить вартість робіт».

Отже, ми маємо: а) низку енергоблоків, що відпрацювали свій ресурс на 50—80%; б) відсутність у держави коштів на термінову модернізацію. У разі залучення серйозного інвестора ці питання вирішуються, та ще й дефіцитний державний бюджет отримує кошти від приватизації. Чи буде інвестор?

Міністр енергетики і вугільної промисловості України Юрій Бойко, який уже спрогнозував, що Фонд держмайна оголосить конкурси з продажу відповідних пакетів перелічених об'єктів у середині цього року, натякнув, що «процес уже розпочався». І підкреслив: під час проведення приватизаційних конкурсів перевага надаватиметься тим інвесторам, які готові вкладати максимальний обсяг інвестицій у модернізацію приватизованих компаній.

«Ключовим питанням до інвестора, зацікавленого в придбанні компанії, буде сума, яку він може спрямувати на модернізацію, щоб реалізувати заходи в енергетиці, які Україна зобов'язалася виконати, вступаючи в міжнародне Енергетичне співтовариство», — сказав міністр. Ми знаємо, що після аварії на японській АЕС «Фукусіма» міжнародні організації посилили моніторинг за об'єктами енергетики. Не тільки ядерної — всіма, оскільки в разі зменшення виробництва «ядерної» електроенергії традиційні компенсуючі потужності мають працювати бездоганно. Себто моніторинг міжнародного Енергетичного співтовариства — серйозна гарантія, що «лівих» інвесторів до приватизаційного процесу допущено не буде.

Якщо «процес пішов», він, без сумніву, змусить активізуватися фондовий ринок України. Вже змусив. Як пояснив аналітик інвестиційної компанії ТАСК (члена The European Business Association і The American Chamber of Commerce in Ukraine) Олексій Климчук, наприклад, «Дніпроенерго» й «Західенерго» мають найменший коефіцієнт витрат умовного палива на одиницю електроенергії, але й найбільшу зношеність основних фондів, що знижує їхню справедливу ціну. Але нині цінні папери обох компаній відреагували на рішення влади зростанням на фондовому ринку України. Отже, каже експерт, інвестори очікують, що після приватизації компанії працюватимуть ефективніше.

Папери обленерго також демонструють зростання під час торгів після новин про майбутню приватизацію. Концептуальна постанова Верховної Ради 11-річної давності визначила принципи, за якими цей ринок забезпечить належні умови для інвестицій: соціальна справедливість, надійність захисту інвесторів, урегульованість, контрольованість, правова упорядкованість.

У минулі часи в «енергетичному» секторі приватизаційних процесів фондовий ринок тримали в напруженні корпоративні захоплення, паралельне ведення реєстрів акціонерів одного АТ декількома реєстроутримувачами, втрата реєстру акціонерів, ненадання або несвоєчасне надання реєстраторами інформації про власників цінних паперів тощо. Сьогодні таке «не проходить». Державну політику у сфері приватизації та ринку цінних паперів змушує бути надзвичайно вивіреною проста й прагматична причина — дефіцит держбюджету.

Не слід розуміти це буквально, мовляв, гроші скінчилися — кинулись продавати. Приватизація енергогенеруючих і енергопостачальних підприємств планувалася давно. Ще влітку минулого року Перший віце-прем'єр-міністр Андрій Клюєв, сумніваючись у приватизації «Укртелекому», не піддавав жодному сумніву доцільність роздержавлення обленерго й генеруючих об'єктів.

Нині держава, навчена гірким досвідом, у кожному приватизаційному випадку не хоче йти на продаж усієї своєї частки. Як відомо, у 2008 і 2009 роках уряд минулого «скликання» планував виставити на продаж усі належні державі пакети акцій енергокомпаній, не залишаючи блокуючих пакетів. Зрозуміло, що в такому разі власники могли на свій смак змінювати статути компаній і вносити зміни в компетенцію спостережних рад (що представляють інтереси держави), збільшуючи частки власних статутних капіталів і «розмиваючи» державні частки, від чого — один крок до виведення майна підприємства і реєстрації його на іншу юридичну особу.

Сьогодні плани приватизації енергокомпаній передбачають збереження за державою блокуючих пакетів акцій у розмірі 25% плюс 1 акція — про це заявив глава ФДМ Рябченко.

У цьому разі саме життя підказує приклад. У випадку з Чорнобильською АЕС уся енергетика загалом та ядерна зокрема була в руках держави. Японська «Фукусіма» — приватна АЕС. Результати, на жаль, надзвичайно схожі. Й ще раз підтверджують життям вистраждану незаперечну тезу: все, що стосується питань національної безпеки (а енергетика — її фундаментальна складова), — має право рахуватися приватною власністю, але не може бути поза державним контролем.

Модернізація потужностей енергогенерації та енергопостачання як складова енергетичної безпеки країни, без сумніву, потребує контролю. Котрий до того ж гарантія, що нинішня приватизація — не односібний крок назустріч приватним інвесторам, а й інвестиції держави у власне майбутнє.

Сьогодні Перший віце-прем'єр-міністр, міністр економічного розвитку і торгівлі Андрій Клюєв висловив таке бачення: приватизація об'єктів теплогенерації може початися з другого кварталу цього року. Міністерство палива і енергетики запропонувало виставляти пакети акцій на продаж раз на квартал.

Хоча самі урядовці кажуть про бажання провести приватизацію якнайшвидше, але, здається, саме такий повільний як на бажання поповнити бюджет темп дасть змогу, по-перше, проконтролювати сам приватизаційний процес, по-друге, ретельно стежити за виконанням інвестором своїх інвестиційних зобов'язань.

Модернізація потужностей енергогенерації та енергопостачання як складова енергетичної безпеки країни, без сумніву, потребує контролю. Котрий до того ж гарантія, що нинішня приватизація — не односібний крок назустріч приватним інвесторам, а й інвестиції держави у власне майбутнє. Хтозна-як далі розвиватиметься світова економіка, але в результаті нинішньої приватизації держава автоматично підвищує рівень капіталізації своєї частки — тих самих 25% плюс 1 акція.

Україна давно планує повернутися в нішу країн, які є потужними експортерами електроенергії. У разі приватизації та наступної модернізації виробництва збільшення об'єму генерації і можливість продажу електроенергії, в тому числі й за кордон — питання часу. Й важливий чинник збільшення державної частки у дивідендах.

Щодо обленерго, то не слід забувати про вагому складову — соціальну. Ні для кого не секрет, що на останні підвищення тарифів на електроенергію населення відреагувало дуже болісно. Ще більш подразливим для громади було б оголошення про повну передачу енергопостачальних потужностей у приватні руки. В цьому сенсі збереження державного контролю — гарантія діалогу — через спостережні ради — інвесторів з представниками урядових структур, який не ігнорував би прав споживачів.

І наостанок. Усі експерти сходяться на тому, що найімовірнішими претендентами на придбання пакетів акцій, що будуть виставлятися на торги, є передусім вітчизняні промислово-фінансові групи. Хоча не виключається й закордонний інтерес.

За прогнозом керуючого партнера інвестиційної компанії «Драгон Капітал» Томаша Фіали, обсяг прямих іноземних інвестицій в економіку України в 2011 році очікується на рівні 7 млрд. дол., що на 16,7% (1 млрд. дол.) перевищить показник 2010-го. За словами експерта, основні надходження плануються в секторі фінансів, ритейлу і нерухомості. Не виключив пан Фіала й думки, що залучити вільні гроші може й енергетика у зв'язку з підготовкою до приватизації генеруючих компаній і обленерго.

Звичайно, вилучення обленерго та енергогенеруючих компаній з переліку стратегічно важливих об'єктів означає їх наступну приватизацію. Після реформування оптового ринку електроенергії вартість цих підприємств істотно зростає.

Але тут, зазначив він, усе залежить від прозорості приватизації. Що ж, саме на це сподіваються й вітчизняні інвестори.

Микола ТУШЕНКО.

ПРИВІТАННЯ

Многії і благії літа!

У Владики Павла, Архієпископа Вишгородського — полудень віку

19 квітня 2011 року. Ця дата на історичному та духовному календарі України позначилася славною віхою — 50-річчям від дня народження Владики Павла, намісника Києво-Печерської лаври, Архієпископа Вишгородського, вікарія Митрополита Київського і всієї України Володимира; людини, яка невтомно та ревно трудиться во ім'я добра та любові, сповідування високих людських істин та возвеличення Господньої слави.

З полуднем віку, Ваше Високопреосвященство, дорогий наш Владико!

Вітаючи Вас щирим, земляцьким привітом, нам відрадно усвідомлювати, наскільки глибоко в серця вірян проникає Ваше пастирське слово, наскільки Ваша відданість служінню церкви, Ваша великодушність та прагнення допомогти ближньому слугують прикладом у житті, труді та вірі для всього православного люду!

Нехай це жертовне та полум'яне подвижництво й надалі визначає Ваше житейське кредо. Нехай поклик рідної землі, до якої Ви завше по-синівськи пригортаєтеся, додає Вам наснаги в усіх подальших благородних починаннях. Нехай подібно до Києво-Печерської лаври, якою Ви мудро керуєте ось уже сімнадцять літ поспіль, велично відроджується духовний храм у кожному людському серці.

Нині з нагоди славного Вашого 50-річчя по всій Україні лунають молитви за Ваше здоров'я, благополуччя та щасливу долю! Дозвольте і нам, вельмишановний пастирю, приєднати свій голос до цього соборного співу і разом з усіма святково та велично заспівати: «Благоденственне і мирне життя, здоров'я і спасіння, і у всіх ділах добрий успіх, подай, Господи, Архієпископу Павлу, і даруй йому щастя, здоров'я на многії і благії літа!»

З пошаною та доземним поклоном,

генеральний директор ПП «Агро-Експрес-Сервіс» Сергій КОСТЮЧКО, заступник генерального директора Василь МУХА, всі трударі ПП «Агро-Експрес-Сервіс» з Рівненської, Волинської і Тернопільської областей.

Епоха економічного занепаду і політичних сподівань

Пригадуємо, якими були і чим закарбувалися в історії та нашій пам'яті 1997—1998 роки

«Новий рік буде кращий за попередній, бо в ньому всі отримають зарплати за минулий»

Таким титульним заголовком зустрів 1997-й «Голос України». Ця тема справді турбувала більшість людей. У той час навіть ходив анекдот, у якому в чоловіка запитують про його середню зарплату, а він відповідає: «Не знаю. Раніше було 120 рублів, потім — 700 купонів, пізніше — 5 мільйонів карбованців, а в гривнях за п'ять місяців жодного разу ще не отримував».

У своєму виступі в парламенті тодішній прем'єр-міністр Павло Лазаренко наголосив: «Неможливо миритися із становищем, коли на три місяці затримується виплата пенсій, на шість — зарплати вчителям і лікарям, на дев'ять — стипендії студентам. І водночас процвітають десятки різноманітних фондів». До слова, середня зарплата на той час становила 150 гривень. Пенсіонери отримували 45—59 гривень, а кілограм сала коштував трохи більше п'ятірки. Водночас деякі категорії громадян, як, наприклад, судді чи податківці, отримували платню у розмірі п'яти сотень.

Преса повідомляла про тінізацію економіки (тоді це слово сором'язливо писалося в лапках), про те, що не маємо достатньої кількості реальних, підкріплених товаром грошей, що провадиться недолуга кредитна політика. Економіка занепадала. Скорочувалося виробництво, селяни позбувалися поголів'я рогатої худоби (вже тоді!), шахтарі більше сили витрачали на пікети в столиці, аніж в забоях, підприємці ледь жевріли за рахунок бартеру.

Зрештою, все це призвело до того, що 2 липня 1997 року глава уряду подав у відставку нібито через хворобу. Павла Лазаренка взагалі можна назвати своєрідним символом цих років. Після відставки він повністю віддався роботі в очолюваній ним партії «Громада», якій під час виборів у березні 1998-го (про це трохи нижче) вдалося пройти чотиривідсотковий бар'єр. Проте вже 4 грудня женевська газета «Le Temps» повідомила про затримання Павла Лазаренка такими рядками: «У його країні лідера головної опозиційної партії звинувачують у розкраданні коштів шляхом зловживання службовим становищем». Як далі розвивалася історія, знає кожен, тож без коментарів.

Після відставки Павла Лазаренка прем'єрське крісло посів Валерій Пустовойтенко. Чи не першим його кроком на цій посаді стала обіцянка повернути частину заощаджень вкладників Ощадбанку. Станом на 1997 рік цей борг сягнув 120 мільярдів гривень. Першим етапом планувалося видати 200 мільйонів. 60 відсотків з них мали отримали ті, кому понад 80 років (по 100 гривень на руки), решту коштів передбачалося витратити на похорони тих, хто не дочекався повернення своїх кровних (трохи більше сотні на кожного).

Життя після прийняття Конституції

Натомість парламентські будні проходили під знаком певної ейфорії від нещодавно ухваленої Конституції. Якщо узагальнювати, ці два роки народні депутати трудилися досить ефективно. Чимало законів, за якими живемо сьогодні, приймалися саме тоді. Наприклад, закон про ПДВ та низка законів про місцеве самоврядування, закон про Кабінет Міністрів та про державну підтримку ЗМІ і соціальний захист журналістів, закони про якість та безпеку харчових продуктів і продовольчої сировини та про кінематограф, ратифікація Європейської конвенції з прав людини... цей перелік можна продовжувати дуже довго.

Варто зауважити, що кожен із ухвалених документів попередньо проходив довгу і прискіпливу процедуру обговорення. Під керівництвом Олександра Мороза народні депутати виважено і розсудливо підходили до процесу законотворення. Якщо ж з якихось резонансних питань, як от з приводу часткового припинення виплати зарплати в органах влади на тлі загального безгрошів'я, в сесійній залі не знаходилося потрібної кількості голосів, результати цього волевиявлення оприлюднювали на шпальтах нашого видання, аби кожен виборець бачив справжнє обличчя того, за кого віддавав свій голос (хоча сьогодні, коли голосують фракціями, необхідності таких публікацій, мабуть, немає).

Щоправда, у цій бочці меду була і своя ложка дьогтю. Приміром, державний бюджет на поточний 97-й народні обранці змогли ухвалити аж напередодні першої річниці прийняття Конституції — 27 червня. Цьому передували нескінченні обговорення, дискусії і навіть «погрози» Президента Леоніда Кучми самотужки підписати кошторис. Це дало підґрунтя для розмов про висловлення недовіри глави країни до парламенту та дострокові вибори. Так, 15 травня Олександр Мороз виступив на засіданні Верховної Ради із такими словами: «Чому вибрано теперішній момент для розправи з парламентом? Його вибрано тому, що треба було чимось пояснити неефективність (а то й деструктивність) реформ». Однак побоювання виявилися марними. Із своєю функцією парламент упорався, а наступний бюджет, на 1998 рік, прийняли уперше за роки незалежності вчасно — 30 грудня. Його доходна частина становила близько 21 мільярда гривень, а видатки — понад 24 мільярди (для порівняння, нині — понад 238 і майже 322 мільярди гривень).

Щоправда, така оперативність у прийнятті кошторису мала свій секретик — на той час уже повним ходом вирувала парламентська передвиборна кампанія. За оцінками різних експертів, кожен кандидат у ній мав намір витратити від 50 до 200 тисяч доларів США. Тож досягнення консенсусу з приводу бюджету для парламентаріїв було швидше «шкурним» питанням.

Ціна виборів

Одне із найважливіших рішень, прийнятих парламентом у 1997 році — виборче законодавство. Ухвалювали його, так би мовити, «під себе». Саме так ми перейшли на змішану систему. Йшли до цього довго, а дебати на цю тему називали «мексиканським серіалом» (саме такі, мабуть, тоді транслювали на ТБ). Президент Л. Кучма наголосив, що не вважає документ досконалим, однак підписав його і 24 жовтня закон вступив у дію, фактично давши старт передвиборній кампанії.

До березня 1998-го парламент перебував у повному штилі. Основні події розгорталися поза сесійними стінами. Теми тодішніх агіток не істотно відрізнялися від нинішніх. Незважаючи на недосконалість новоспеченого законодавства, на порушення під час голосування і зауваження спостерігачів від ОБСЄ з приводу тиску на ЗМІ під час кампанії, вибори-1998 визнано такими, що відбулися.

У Верховну Раду потрапили комуністи (вони отримали понад 6,5 мільйона голосів, 24 % і 84 мандати), Народний рух України (2,4 мільйона, 9 %, 32 мандати), виборчий блок Соціалістична та селянська партія (2,2 мільйона, 8 %, 29 мандатів), Партія зелених (1,4 мільйона, 5,4 %, 19 мандатів), Народно-демократична партія (1,3 мільйона, 5%, 19 мандатів), «Громада» (1,2 мільйона, 4,6 %, 16 мандатів), Прогресивна соціалістична партія (1,07 мільйона, 4,04 %, 14 мандатів), СДПУ(о) (1,06 мільйона, 4,01 %, 14 мандатів).

Нове скликання розпочало роботу 12 травня 1998 року. Присягу народного депутата зачитала старійшина залу — Ярослава Стецько. Того самого дня стартував марафон із обрання нового парламентського керівництва. Нескінченні висунення достойних, серед яких значилися Леонід Кравчук, Наталя Вітренко, Петро Симоненко, той самий Олександр Мороз і багато інших. Безрезультатні голосування за них розтягнулися ледь не на два місяці, фактично паралізувавши законотворчу роботу. Тривало це аж до 7 липня. Саме цього дня нарешті вдалося зібрати голоси за кандидатуру Олександра Ткаченка. Через кілька днів визначилися, що його першим заступником буде Адам Мартинюк, а заступником — Віктор Медведчук. Дещо пізніше в парламенті відбулося ще одне знакове призначення — Генпрокурором став Михайло Потебенько, а перед тим, як закрити сесію, влітку 1998-го Ніну Карпачову встигли обрати Омбудсманом. Цю посаду вона обіймає донині.

Якщо переходити на персоналії, то ще два прізвища, які відіграли вирішальну роль у долі країни, яскраво засвітили в той час на політичному олімпі — Юлія Тимошенко, яка зайшла в стіни парламенту з «Громадою», та Віктор Ющенко, який «зміцнював гривню» на посаді голови правління Нацбанку.

Світ навколо

Тим часом Європа готувалася до введення нової валюти — євро. У Чечні після всіх баталій відбулися вибори, на яких главою держави обрали Аслана Масхадова. Світ оплакував трагічну смерть принцеси Діани. Америка попри заклики до миру працювала над новими ядерними розробками. Ці та інші події впливали на нас. Та традиційно особливу активність на міжнародній арені ми проявляли у стосунках з Росією. Тоді її керманичем був Борис Єльцин. На початку 97-го він звернувся до свого білоруського колеги Олександра Лукашенка із стратегічною ідеєю можливого референдуму з питань об'єднання двох держав «у тій чи іншій формі». «Інші держави мають право створювати будь-які союзи, але Україна зацікавлена в тому, щоби ці країни визнавали за нею право не вступати до цих союзів», — такою була відповідь нашого МЗС, очолюваного Геннадієм Удовенком. Президентові Леонідові Кучмі тоді діставалася на горіхи за його «принципову відмову від участі в поглибленні інтеграційних процесів у рамках СНД під головуванням Росії». У пресі через це з'являлася інформація про можливу політичну дискредитацію нашого глави держави з боку Росії.

На цьому тлі 31 травня 97-го підписано договір про співробітництво і партнерство між нашими державами, за яким передбачалася передача українських земель та частки суден і бухт в оренду Росії на 20 років. За це ми щороку мали би отримувати 97,75 мільйона доларів, при тому, що загальна сума нашої заборгованості північним сусідам називалася на рівні 74 мільйонів доларів плюс ще 1,4 мільярда за кредитною угодою 1995 року. Такі домовленості критикували в обох країнах. У нас їх називали здачею національних інтересів, у Росії вважали умови оренди української землі невигідними. Однак український парламент угоду ратифікував у січні 1998-го, російська ж дума тягнула аж до 26 грудня.

А закінчився рік знаковою для обох країн подією — Борис Єльцин з власної нібито волі подав у відставку, залишивши за собою Володимира Путіна — з цього почався не лише новий рік, а ціла епоха наших нових двосторонніх відносин.

Надія СМІЯН.

Як це було...

Хоча в той час не виплачувалися зарплати і пенсії, можу сказати, що грошей в країні було море, але їх «крутили» банки. Фактично, ці роки стали прологом економічної кризи 2008 року. 1997 рік — це Пустовойтенко, 10 відсотків інфляції, становлення кредитно-фінансової системи за допомогою великого бізнесу. Цього року гроші виводилися в офшори так, як ніколи. І це за того, що вже кілька років поспіль бюджет не виконувався ні у витратній, ні у доходній частині, і в пору було говорити про економічну безпеку. Пригадую, Леонід Кучма із Валерієм Пустовойтенком навіть збирали РНБО з приводу нашої економічної безпеки.

Країна трималася на тому, що позичала гроші, і найголовніше — дозволяла бізнесу позичати. Фіксувалося безліч порушень у кредитно-фінансовій сфері з боку банків. Вимоги до бізнесу з боку влади були мінімальними, тому гроші йшли з країни набагато швидше, аніж приходили в неї. Водночас зростав розмір так званого корупційного податку. Від нас пішли всі інвестори і ми були неплатоспроможними, але то-ді ще можна було позичати і тому все минулося. А в 2008-му світ перестав давати позики і Юлія Тимошенко опинилася у безвиході, бо і внутрішні ресурси були для неї недоступні — у парламентському фінансовому комітеті був Микола Азаров, а з другого боку — секретаріат Президента. Нині ж позичається куди більше, аніж при Тимошенко і це при зростанні економіки.

Сергій ВЛАД,
оглядач «Голосу України» з економічних питань.

Як це було...

Надзвичайно цікаве і повчальне заняття згадувати якісь нібито недавні роки конкретно. Коли подумав про 97-98-мі, то знайшов там серед культурних подій такі, що здавалося важать менше. Наприклад, у 97-му Київський молодий театр очолив Станіслав Мойсеєв. Здавалося би, ну й добре — молодий режисер прийшов у молодий театр, чергова зміна, яка тоді нікого не здивувала. Але він і досі там! Тоді ще ніхто не знав, що цей режисер поставить «Гамлета», потужний цикл сучасних спектаклів...

Наступного року відкрився Чернігівський молодий театр. Здавалося би — трохи припізнилися, бо подібні заклади відкривали скрізь десятиліттям раніше. І тут раптом ці — як Пилип з конопель. І ніхто не знав, що буде надовго, що театр житиме і живе понині, і там з'являються спектаклі цікаві навіть з київської точки зору.

Два роки — це один-півтора театральні сезони. За цей час поставлено кілька спектаклів, які стали хрестоматійними. Скажімо, «Синій автомобіль» Ігоря Славинського. І досі на цю виставу не можна дістати квитків, він об'їхав півсвіту, одержав масу нагород. А тоді це виглядало, як легковажний жарт, зроблений дешевим способом, з нічого — на сцені актор, друкарська машинка і кілька пакунків макулатури. Скільки це може коштувати? Нісктільки. Тепер не страшно назвати безсмертним спектакль «Мєлкий бєс», але тоді це виглядало як якась хохма талановитого хлопця, який може зробити ще щось цікаве. А він більше нічого не зробив, але зробленого — достатньо.

Віталій ЖЕЖЕРА,
оглядач «Голосу України» з гуманітарних питань.

Як це було...

Кілька років тому я потрапила в... Середньовіччя: за місцевим літочисленням в Афганістані був 1386 рік. Тоді склалося враження, що в ньому я опинилася не тільки в календарному сенсі. Проводячи паралелі між роками 1997-98 — ми і нинішнім, не можу позбутися відчуття, що знову скористалася «машиною часу». Утиски свободи слова, цензура, прикрита демократичними гаслами, правове фарисейство, підкуп нерозбірливих виборців «програмним» пайком, необхідність зміни виборчих правил, наповнення держбюджету через податкову нагайку, заборгованість заробітних плат, поступки «стратегічному партнерові» у пакеті заяв про євроатлантичну інтеграцію... Всі ці ознаки кінця 90-х, на жаль, передалися у спадок, наче надщерблений, але родинний сервіз.

Хоча відмінності є. Кляп на вільному слові навчилися майстерніше маскувати в запевнення, що «опозиція присутня на всіх каналах». Правовий нігілізм загорнуто в судову реформу. З електоральної приманки може зникнути традиційна гречка: нині її не одержують навіть київські бабці. Директорів підприємств сьогодні не зачиняють в палаці «Україна» і не влаштовують для них «зірницю» під Переяславом — до речі, непогана підказка для нинішніх урядовців. Хоча, для чого, коли є Податковий кодекс? Підписання «Великого договору» в травні 97-го з його побічною здачею національних інтересів на Чорному морі — дитяча забавка на тлі «харківського порозуміння»... Це не жахливе сновидіння, це наше «вчорашнє сьогодення». Але ми з оптимізмом дивимось у майбутнє. Як і тоді, в 90-х...

Людмила КОХАНЕЦЬ,
оглядач «Голосу України» з суспільно-політичних питань.

Між стратегічними партнерами і химерами

БАЛАНС ТИЖНЯ

* Російський Прем'єр-міністр Володимир Путін відбув переговори з керівництвом України — про митний альянс і бабусин пасьянс.
* Кабінет Міністрів віддав розпорядження приватизувати державні пакети акцій 11 енергокомпаній — про «хлібні місця» під напругою.
* Російські інвестиції торік сягнули 1,1 мільярда доларів США — про капітал у різних іпостасях.

Два монологи — в тему

Жодного більш-менш важливого документа за підсумками переговорів російського прем'єра Володимира Путіна з керівниками України не підписано, що наводить на два висновки. Про неготовність України приєднатися до Митного союзу (Росія—Білорусь—Казахстан). І неготовність Росії до такого приєднання. Бо, з одного боку, російський ринок для наших експортерів не може бути альтернативою європейському апріорі, а з другого — такий крок поставив би хрест на минулорічних харківських домовленостях, бо відпала б потреба скасовувати експортне мито і встановлювати знижки на газ для України. Харківські угоди вигідні росіянам не менше за газовий контракт 2009 року з огляду на терміни й місце оренди Чорноморського флоту. Зважаючи на це, два прем'єри, попри дипломатичний антураж, не сказали нічого нового ані один одному, ані своїм громадянам. Ми, звісно, прислухалися уважніше до свого прем'єра, бо він говорив нібито від нашого імені. Про очікування російських цін на природний газ і довгострокових гарантій на його транзит через свою територію. При тому, що найбільш зручний момент для зміни формули розрахунку газових цін сплив тоді, коли уряд перебирав на себе владу. Попри те, що митне союзництво з Росією так і не принесло низькі ціни на газ для Білорусі. Далі казав про нашу зацікавленість в участі росіян у капітальному ремонті нашої газотранспортної системи і в нафтовидобутку на чорноморському шельфі. Прямо кажучи, в багатьох такої зацікавленості не спостерігається, поза тим до нафтовидобутку на чорноморському шельфі росіяни вже долучилися після надання «Лукойлу» такого дозволу. За словами Миколи Азарова, Україна зацікавлена в тому, щоб найближчим часом провести оцінку активів НАК «Нафтогаз України» і «Газпрому» для виявлення найдалішого формату спільного підприємства. Хоч ясно, що з огляду на різницю в капіталізації цих компаній «найбільш вдалий формат» може бути лише для «Газпрому». Більш змістовна частина звертання Миколи Азарова стосувалася продажу мільйона тонн кукурудзи росіянам і 100 тисяч тонн бурякового цукру, в разі якщо з нього знімуть мито. Але навряд чи Володимира Путіна турбували ці подробиці та ще питання, чи діло опікуватися ними Миколі Азарову?

Монолог Володимира Путіна повернув російсько-українські інтереси, що називається, у тему. Нас не менше тішить зростання товарообігу між країнами за підсумками минулого року до 42 мільярдів доларів США. В адміністрації Президента Віктора Януковича зазначали, що це майже на 2 мільярди доларів США більше за докризовий показник 2008 року. Але економічний ефект від вступу України до Митного союзу, на думку Володимира Путіна, становитиме до 9 мільярдів доларів США. І це на мене справляє приблизно таке сильне враження, як було справляв бабусин пасьянс. З нього завжди випливало, що онук стане олігархом. З якого математичного дива випливає 9 мільярдів доларів, якщо будьякий розрахунок може спиратися лише на гіпотетичні припущення — податкові, ресурсні, тарифні й нетарифні, курсові тощо? І чи реально передбачити втрати України від згортання експорту-імпорту з боку європейських країн, при тому що вона стільки років і грошей витратила на імплементацію до європейського законодавства і до стандартів європейського ринку? Чим оперують академічні інститути, шукаючи джерела компенсації — цифрами чи картами Таро? На щастя, і ми вже мудріші, і я не став олігархом.

11 енергокомпаній — на продаж!

Під час переговорів Володимира Путіна з Миколою Азаровим інформаційний простір був рясно просякнутий газом. Міністр енергетики та вугільної промисловості Юрій Бойко констатував, що ціна на російське блакитне паливо в четвертому кварталі сягне 374 доларів США за тисячу кубометрів, різкого подорожчання газу для населення уряд не допустить. Хотілося б, адже левову його частку закупили за більш помірними цінами в першому кварталі. До того ж внесок комунального сектору в газовий баланс країни справляє враження. Він і платить за газ більш-менш справно, і послуговується здебільшого вітчизняним газом, і фінансує через тарифи нарощування його видобутку, приміром, на шельфах Чорного та Азовського морів. На цьому тлі заборгованість теплових компаній від початку опалювального сезону за придбаний у «Газпрому» енергоносій обсягом 6,276 мільярда гривень мало не приголомшує.

Свіже розпорядження Кабінету Міністрів щодо розпродажу державних часток 11 енергокомпаній (у тім числі, 25 відсотків ВАТ «Дніпроенерго», 45,1 відсотка ВАТ «Західенерго» і 25 відсотків АЕК «Київенерго») одразу нагадало березневий законопроект щодо реструктуризації і списання боргів енергокомпаній. Опозиція звинувачувала уряд у спробі розв'язати чергову задачку з розчищення балансів енергокомпаній від боргів коштом споживачів, а влада доволі банально спростовувала це. Мовляв, Прем'єр-міністр дав доручення подбати про погашення боргів, проте скільки таких доручень було на нашій пам'яті! Чому б не сказати людям прямо, що списання, а зрештою, і реструктуризація боргів суперечать конституційному праву на власність кредиторів! Або ще відвертіше — є нелогічним, бо це дає тимчасовий, а не довготривалий ефект. Але ж, якщо зняли з генерувальних та енергопередавальних станцій статус стратегічних для держави, то відтепер доведеться грати за правилами великого бізнесу.

Приватизація енергокомпаній корисна, бо поглине борги, і вчасна, бо вже не містить інтриги. Хто, наприклад, сумнівається у тому, що Донбаська паливно-енергетична компанія не матиме конкурентів у придбанні часток генерувальних компаній — ніхто. Або в тому, що найбільш «хлібні місця» під напругою потужні українські співвласники обленерго не віддадуть європейським інвесторам, а ті ними й не зацікавляться? А хто вважає, що під час приватизації не порадують нас своєю присутністю росіяни?

Мільярд у полі не воїн

Прем'єр-міністр Російської Федерації Володимир Путін нічого не сказав про це. Зате нагадав нам, що торік росіяни інвестували в Україну 1,1 мільярда доларів США. За оцінками наших експертів, на кількасот мільйонів менше, але це не так і важливо, бо все залежить від того, що і як рахувати і, зрештою, куди спрямувати гроші. Адже, судячи з цін на російський природний газ для України і країн Євросоюзу, ми торік добряче переплачували — факт. Адже левова частка російських інвестицій спрямовувалася на підтримку дочірніх російських банків. Адже навіть завищений показник не узгоджується з обіцянкою росіян інвестувати упродовж 10 років щонайменше 40 мільярдів доларів США в українську економіку. Чи треба нагадувати, що це було обіцяно під час укладання домовленостей щодо подовження оренди Чорноморського флоту? Але, то правильно сказано: не грішми єдиними. Володимир Путін висловлює побажання, щоб інвестиції до нас не йшли в різних іпостасях, ми також не проти. Але ми зацікавлені в конкурентних технологіях, високооплачуваних робочих місцях, стабільній кооперації, у тому, щоб контрактні угоди й міждержавні домовленості не затьмарювали атмосфери добросусідства та взаємодовіри. Хіба це так багато на тлі намірів українського уряду залучити під 125 стратегічних регіональних і галузевих проектів за три роки 1,1 трильйона гривень інвестицій. На жаль, про наміри ми чуємо значно більше, ніж про ефективність освоєння капіталовкладень. Тим часом торік освоєно на 2 відсотки менше капітальних інвестицій, ніж 2009 року. Обсяг прямих інвестицій не перевищив 4,5 мільярда доларів США, майже дві третини — пішли в банківський сектор.

Сергій ВЛАД.

Василь Шкляр в лауреатстві вже не «залишенець»

Авторові «Чорного ворона» вручили «Народну Шевченківську премію»

Минулої неділі близько 10 тисяч учасників щорічних ушанувань борців за Українську Народну Республіку провели в легендарному Холодному Яру мітинги, урочисту ходу та панахиду за загиблими козаками й отаманами.

На передньому плані виступає Василь Шкляр (ліворуч) **та президент історичного клубу «Холодний Яр» письменник Роман Коваль.**

На місці, де 12 квітня 1920 року поліг у бою головний отаман полку гайдамаків Холодного Яру Василь Чучупак, активісти громадської організації «Холодноярська ініціатива» вперше в історії України вручили письменнику Василю Шкляру «Народну Шевченківську премію» — сертифікат на 250 тисяч гривень, зібраних по всіх українських землях.

Як відомо, роман В. Шкляра про боротьбу повстанців за самостійну Українську державу «Чорний ворон» (інша назва — «Залишенець»). Комітет з Національної премії імені Тараса Шевченка відзначив як найкращий у галузі літератури. Однак 4 березня 2011 року письменник-лауреат звернувся до Президента України із заявою перенести його нагородження премією на той час, «коли при владі в Україні не буде українофоба Дмитра Табачника».

Василь Шкляр сердечно подякував українській громаді і заявив, що зібрані кошти він спрямує на «Чорного ворона» — масштабну екранізацію свого роману.

На хуторі Буда Половецька, неподалік тисячолітнього дуба Максима Залізняка, відбулося освячення підмурівка майбутнього музею історії та природи знаменитого урочища Холодний Яр.

Головним організатором цього та інших дійств був історичний клуб «Холодний Яр» та його президент, письменник-документаліст Роман Коваль.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото автора.

У НОМЕР

Американським льотчикам готують «безпечну землю»

На липень цього року призначено військові навчання «Безпечне небо» за участю українських і американських авіаторів. Вони відбудуться на військовому аеродромі в Миргороді. Американська сторона запевнила, що всі їхні пілоти вже акредитовані, а перед тим, як їх відрядять до міста-курорта, з військовиками проведуть спеціальні тренінги з вивченням правил поводження в нашій країні. Особливу увагу звернуть на вміння діяти у випадку загострення криміногенної ситуації та виникнення природних або техногенних катастроф.

Цими днями в Миргороді представники посольства США в Україні, місцеві правоохоронці й командування військово-повітряної бази обговорили питання безпеки американських льотчиків, котрі прибудуть для участі в міжнародних навчаннях. **Як повідомили у прес-службі УМВС України в Полтавській області,** зустріч із представниками американського посольства проходила в приміщенні Миргородського міськвідділу міліції.

Правоохоронці заспокоїли гостей: криміногенна ситуація в місті «контрольована». А якщо все-таки американські льотчики стануть об'єктом уваги злочинців, їм одразу нададуть допомогу. Контролювати ситуацію миргородським міліціонерам допомагатимуть камери відеоспостереження, встановлені в місцях найбільшого скупчення людей.

Особливе ставлення буде і до американців, які можуть поскаржитися на стан здоров'я під час навчань. Іноземців не ризикнуть відправити в медчастину авіаційної бригади, що дислокується в Миргороді, а відразу доправлять до спеціального літака-шпиталю, котрий чергуватиме на аеродромі під час навчань.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Новий пристрій для шахт запобігає аваріям

Розробники науково-технічного центру «Ремо» зі Свердловська представили новий пристрій плавного пуску для електродвигунів, які використовуються на шахтах. Прилад дає можливість не тільки збільшити термін роботи двигунів і редукторів, а й діагностувати аварії, знизивши вплив людського чинника й зовнішнього середовища на роботу механізмів. Важливо зазначити, що пристрій може використовуватися на шахтах незалежно від їх категорій — навіть на підприємствах, що є небезпечними за чинником метану та вугільного пилу.

Як стверджує технічний директор, керівник Науково-технічного центру Сергій Шманьов, цей пристрій є унікальним не тільки для СНД. До речі, він має енергонезалежну пам'ять із мітками часу — своєрідний «чорний ящик». За дотримання всіх вимог з вибухобезпеки український прилад важить усього 50 кг, що в 5—8 разів менше від наявних аналогів. Він успішно пройшов державні приймальні випробовування на шахті "Червоний партизан" ДП "Свердловантрацит", де вже експлуатується десять таких пристроїв. За контрактом із "Свердловантрацитом" до кінця першого кварталу 2011 року заплановано змонтувати й запустити в експлуатацію 25 пристроїв плавного пуску ТМ «Ремо». Таке устаткування вже змонтовано на шахтах «Комсомольська» ДП «Антрацит» та імені Космонавтів ДП «Ровенькиантрацит». Розроблювачі планують запропонувати пристрій на світовому ринку вуглевидобувного обладнання.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Антимонопольний комітет України зобов'язав 40 найбільших птахофабрик утриматися від встановлення економічно необгрунтованих оптово–відпускних цін на курячі яйця у період Великодніх свят, *повідомляє прес–служба АМКУ*

Міжнародний валютний фонд виділить черговий транш кредиту Україні за програмою «stand by» після того, як влада країни виконає свої обіцянки підвищити ціни на газ для населення і провести пенсійну реформу, *заявив керівник Європейського департаменту МВФ Антоніо БОРГЕС*

За солдатську кашу розрахуються через суд

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Днями колегія суддів Господарського суду Києва винесла рішення задовольнити позов держпідприємства Міноборони «Білоцерківський воєнторг» і зобов'язала військове відомство України сплатити борг перед ним у розмірі близько 27 млн. грн. Перед цим позивач виграв ще один суд у МО на суму 6 млн. грн.

Нагадаємо: у вересні минулого року військове відомство, зазнаючи серйозних фінансових труднощів, не змогло вчасно розраховуватися з комерційними структурами, які в той час відповідали за меню військової їдальні. Тоді воно припинило оплачувати рахунки низки підприємств, задіяних у схемі аутсорсингу. Серед них був і «Білоцерківський воєнторг», що здійснював харчування майже 11 тисяч солдатів у 70 військових частинах.

18 жовтня 2010 року Кабмін своєю постановою № 969 виділив 107 млн. грн. на оплату боргів, що накопичилися. Тоді справді деяким «годувальникам» повернули гроші за здійснені послуги й навіть перерахували аванс за майбутні. На жаль, білоцерківці в їхнє число не потрапили. На судовому засіданні представники Міноборони підтвердили: гроші для погашення боргів відомство одержало й витратило 55 млн. грн. А 52 млн. грн., що залишилися, за незрозумілою логікою були повернуті назад до державного бюджету.

У розпал конфлікту, що вийшов за межі оборонного відомства, у МО пояснили свої дії тим, що «виникли певні труднощі в розрахунках із ДП МО України «Білоцерківський воєнторг» за надані послуги протягом останніх трьох місяців 2010 року, які пов'язані з дотриманням процедурних норм щодо державних закупівель». Але, попри це, підприємство вишукувало власні ресурси й продовжувало годувати захисників Вітчизни. Проте в лютому його разом з іншими колегами попросили покинути військовий харчоблок, обвинувативши в небажанні продовжувати роботу. Такий перебіг подій заблокував діяльність держпідприємства: воно не змогло виплачувати зарплату працівникам, сплачувати внески до ПФ та здійснювати інші соціальні платежі, розрахуватися з постачальниками продуктів. Виникли проблеми з податковою адміністрацією. «Білоцерківський воєнторг» виявився не в змозі вести господарську діяльність. Його звільнили з кухні без вихідної допомоги, при цьому порадивши шукати правду в суді. Порадою керівництво підприємства скористалося й подало два позови на загальну суму 33 млн. грн.

Але, незважаючи на прийняте Господарським судом Києва рішення, історія може мати продовження... У компанії «Білоцерківський воєнторг» все-таки сподіваються на те, що Міноборони не подаватиме апеляційну скаргу й усе закінчиться миром.

P. S.

Хоча нині на солдатській кухні кашоварять інші комерційні структури, які прийшли на зміну держпідприємству Міноборони, там знову стає гаряче. Минулого тижня «Голос України» вже писав про звернення військових годувальників до уряду з проханням установити адекватні ринку ціни на меню захисників Вітчизни. Раніше Кабмін вимагав, щоб постачальники Міноборони обслуговували військові частини з розрахунку 32 гривні 60 копійок на одного бійця на добу. Зазначимо, що діє норма харчування — 35 грн. — затверджували її ще у 2008 році. За словами постачальників, ця цифра тепер не може покрити інфляцію і здорожчання продуктів.

Ольга ВІТЕР.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ФОТОФАКТ

Фото Дар'ї РЕШЕТНЯК (Укрінформ).

У міжнародних виставках собак усіх порід «Золоті ворота-2011» та «Україна-2011» кількість собак-учасників була рекордною — більше п'яти тисяч із країн далекого і близького зарубіжжя: США, Канади, Великої Британії, Фінляндії, Іспанії, Польщі, Болгарії, Прибалтики, Росії, Білорусі, Молдови, України та інших країн.

На Великодньому ярмарку за сало правили вісім гривень

На ярмарку сільгосппродукції, що відбувся минулої суботи на проспекті Юності у Вінниці, свої вироби пропонували 93 сільгоспвиробники, 70 переробних підприємств, 21 підприємство споживчої кооперації та 38 фермерів. Товар привезли 222 одиницями автотранспорту.

— Вінничани мали можливість придбати продукцію безпосередньо у виробника, — каже директор департаменту адміністративних послуг Вінницької міськради Сергій Кудлаєнко. — Ще одна домовленість стосувалася цінової політики. Йшлося про те, щоб напередодні свята виробники реалізовували продукцію дешевше, ніж зазвичай на ринках. Більшість із них дотрималися таких домовленостей.

У м'ясних рядах найдешевшим було сало — по 8—10 гривень за кілограм. М'ясо йшло по 35—40 гривень. Яйця — по 5,5—6 гривень за десяток.

Загалом до великоднього кошика аграрії та переробники запропонували жителям обласного центру більше ста найменувань різноманітної продукції. Особливий попит мали м'ясо-молочні вироби фермерів. Адже в них продукція з натуральної сировини, при її виробництві не використовують сумнівних добавок, чим грішать деякі з великих переробних підприємств.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

І в космосі у нас усе буде добре

На Донеччині відбулися урочистості з нагоди 90–річчя з дня народження льотчика–космонавта Георгія Берегового. Напередодні ювілею сесія міської ради обласного центру проголосувала за те, щоб присвоїти ім'я видатного земляка місцевому планетарію. Раніше прізвище героя з'явилося в назві військового ліцею. Основні заходи зі святкування проходили в Єнакієвому, де майбутній підкорювач космосу закінчив школу та займався в аероклубі. В музеї Берегового пройшла виставка «Сто життів в одному», а в центрі поштового зв'язку — спеціальне гасіння ювілейної поштової марки.

Участь в урочистостях узяв Президент України Віктор Янукович, який поклав квіти до пам'ятника Береговому та до могили матері космонавта. Голова держави виступив на ювілейних урочистих зборах і вручив державні нагороди льотчикам-космонавтам: Олексію Леонову, Олександру Волкову, його сину Сергію Волкову, Леоніду Каденюку, а також президенту Аерокосмічного товариства України Віталію Жолобову.

Голова держави оптимістично оцінив космічне майбутнє України, нагадавши, що вона входить до п'ятірки країн, які володіють завершеним циклом космічних технологій — від виробництва ракетоносіїв до запуску й обслуговування супутників. «Наші космічні досягнення я розглядаю як локомотив розвитку країни. Участь у космічних програмах — показник інноваційного стану держави, її науково-технічного потенціалу, економічних перспектив і рівня національної безпеки. Це — наш вхідний квиток у престижний клуб високорозвинених країн», — заявив Віктор Янукович. Він додав, що наступні успіхи країни в космосі будуть найкращою даниною пам'яті Георгія Берегового.

Ліна КУЩ.

Фото прес-служби Президента України.

У Чернівцях є таксі для людей з особливими потребами

Не таємниця, що пересування у межах міста, а тим паче села, для людей з особливими потребами в Україні є неабиякою проблемою. Саме для них паралельно з машиною соціальної служби «Турбота» в Чернівцях курсуватиме і таксі від «Народної допомоги». Перед першим офіційним рейсом три тижні службу тестували. За цей час послугами перевізника скористалися кілька десятків людей з обмеженими можливостями. Поки що в розпорядженні «Народної допомоги» один автомобіль. На день планують здійснювати близько 5 рейсів. Охочим радять замовляти транспорт завчасно. Найчастіше соціальне таксі викликають, щоб поїхати до лікарні. Але організатори запевняють, що використовувати спецтранспорт можна для будь-яких потреб.

Сергій СУЛИМА.

Люки крадуть тисячами

Луганські мисливці за металом викрали за останні три роки 2450 каналізаційних люків. Ці крадіжки призводять до серйозних матеріальних збитків ще й тому, що перш ніж закрити зяючу діру необхідно почистити колодязь. Чищення одного для ТОВ «Луганськвода» обходиться в 1250 гривень.

Зараз щоб уникнути крадіжок чавунні люки замінили полімерними, але вони дорогі — 500 гривень. Вартість одного чавунного — 258 гривень. Нещодавно правоохоронці затримали в Луганську двох викрадачів. Обидва ніде не працювали й жили за рахунок того, що крали люки та здавали їх на металобрухт.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Напад на автомобіль інкасаторів

У Києві невідомі здійснили розбійний напад на автомобіль інкасаторів. **Як повідомляють у відділі зв'язків з громадськістю ГУ МВС України в Києві**, зловмисники, погрожуючи зброєю, заволоділи коштами в розмірі майже 5 мільйонів гривень. Після цього вони зникли на автомобілі «Ауді А6». За даним фактом порушено кримінальну справу за ч. 4 ст. 187 КК України (розбійний напад).

Нині проводяться першочергові слідчо-оперативні заходи для затримання злочинців. Столична міліція звертається до можливих свідків нападу із проханням надати яку-небудь інформацію, зателефонувавши за номером «102».

Урок Чорнобиля: навчається весь світ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За попередньою інформацією, додатково 100 мільйонів євро на чорнобильські проекти збирається виділити Єврокомісія. Не виключає можливості надання додаткових коштів і уряд Німеччини, але тільки за умови оптимального їх використання і більшої прозорості щодо інформації, яку надають країнам-донорам. Та остаточні суми стануть відомі лише під час Донорської конференції. Свій внесок, до речі, має зробити і Україна. Нагадаємо, кількома днями раніше, міністр МНС Віктор Балога порахував, що дефіцит чорнобильських фондів нині складає 740 млн. євро.

З 20 по 22 квітня у Києві відбудеться міжнародна конференція високого рівня «Двадцять п'ять років Чорнобильської катастрофи. Безпека майбутнього». Її мета — узагальнити досвід подолання наслідків аварії на ЧАЕС та ефективно його використовуватимуть для підвищення ядерної та радіаційної безпеки у всьому світі. Обговорюватимуть ці питання перші особи світу. Зокрема, очікується участь Генерального секретаря Ради Європи, генерального секретаря ООН, глави Міжнародного агентства з атомної енергії (МАГАТЕ), голови Єврокомісії і голови Європейського банку реконструкції та розвитку. Також до Києва цими днями мають завітати президенти Польщі, Казахстану, Хорватії, Швейцарії, Угорщини та ін. Низку країн представлятимуть прем'єр-міністри, віце-прем'єри, голови парламентів та інші посадові особи.

Та поки до України з'їжджаються іноземні делегати, щоб поговорити про глобальне, наші співгромадяни, колишні ліквідатори аварії на ЧАЕС, вимушені розв'язувати локальні проблеми: мітингами та протестами виборювати свої права. Цієї неділі колона чорнобильців пройшлася центральними вулицями столиці з вимогами до влади почути їх та повернути і не скорочувати соціальні пільги та пенсії **(на знімку).** Організатори акції говорять: вони вимагали, вимагають і будуть вимагати від влади виконання таких умов. Перша — відкликати законопроект «Про гарантії держави щодо виконання рішень суду», який буцімто фактично позбавить їх усіх пільг. Друга — прийняти Загальнодержавну цільову соціальну програму ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи. І найважливіше — покращити медичне, житлове та пенсійне забезпечення «чорнобильців».

Фото УНІАН.

Тетяна СУВОРОВА.

ВІСТІ З РІВНЕНЩИНИ

Про що розповіла глиняна амфора

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Знаєте, чим обробляли поле п'ять тисяч років тому? Про це розповіла глиняна амфора *(на знімку)*, ***знайдена науковцями Інституту археології Національної академії наук України за селом Хрінники Демидівського району під час розкопок одного з давніх поселень над річкою Стир.***

Науковці відтворили її з кількох фрагментів, завершили реставрацію і встановили вік — третє тисячоліття до нашої ери (період «мідного віку»). А ще — виявили на посудині зображення первісного сільськогосподарського знаряддя для оранки — рала. Тож, як зазначає директор Рівненської філії охоронної археологічної служби Інституту археології НАН України, кандидат історичних наук Богдан Прищепа, це ще одне (свого роду сенсаційне) підтвердження того, що п'ять тисяч років тому наші предки — племена волино-люблінської культури, які жили на території сучасної Рівненщини, — так само, як і трипільці, вже не працювали вручну з примітивною мотикою.

Посудина із зображенням рала зроблена не на гончарному крузі, а зліплена вручну, що відкидає версію про тодішнє гончарство. Втім, варто віддати належне прадавнім майстрам: їхній витвір зберігся, пролежавши у землі п'ять тисяч років!

**Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.**

Конвертували мільйонні «відкати»

Понад півсотні рівненських підприємств співпрацювали з конвертаційними центрами — такі перші підсумки операції «Конверт», що її проводить Управління податкової міліції ДПА в області. Викрито два потужні центри, що встигли перевести в готівку понад 20 мільйонів гривень. Порушено дев'ять кримінальних справ.

Один з таких конвертаційних центрів по документах нібито здійснював автоперевезення. Щоправда, на балансі підприємства не було жодного автомобіля, а в штаті — водія. Транспортні послуги надавалися за значно завищеними цінами. Кошти, отримані від замовника, конвертували в готівку. «Відкат» повертався в кишеню директору реального підприємства, відсотки залишалися в організаторів «конверта». На решту суми надавали послугу з перевезення: залучали найнятого за готівку приватного водія з власним автотранспортом.

Такою примітивною, але ефективною схемою отримання незаконних прибутків не нехтували багато відомих підприємств Рівненщини. Конвертаційний центр проіснував недовго, бо привернув увагу правоохоронців.

В Управлінні податкової міліції ДПА стверджують: на відміну від таких великих областей, як Дніпропетровська, Київська, Донецька, конвертаційні центри не є типовими для Рівненщини. Але це не заважає місцевим підприємцям «співпрацювати» з «конвертами» з інших регіонів. Спільними зусиллями з правоохоронцями з інших областей встановлено, що рівненські підприємства завдяки безтоварним операціям завдали державі збитків на суму понад 40 мільйонів гривень. Лише десяту частину коштів вже повернули до бюджету у вигляді податків. Проти посадових осіб фірм, які проводили фіктивні господарські операції, загалом порушено 11 кримінальних справ, що перебувають на різних етапах провадження.

Олександра ЮРКОВА.

ФОТОФАКТ

У столичному Українському домі відбулися майстер-класи з писанкарства народного майстра України Зої Сташук для клієнтів центрів соціально-психологічної реабілітації для дітей і молоді з функціональними обмеженнями.

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

Готові дати відсіч нелегальній торгівлі

На травневі свята в Ялті очікують появи великої кількості незаконних торговельних точок. «Ми до цього готові, — сказав ялтинський міський голова Олексій Боярчук. — Відбулися зустрічі з керівництвом міськуправління внутрішніх справ, створено групи, які негайно реагуватимуть на появу нелегальних лотків і павільйонів». За його словами, до наступного сезону ситуація з виносною торгівлею кардинально зміниться. «У 560 основних точок дозволи на їхнє встановлення закінчуються в грудні нинішнього року, а з 90 додаткових ми вже скоротили 30 відсотків, — розповів О. Боярчук. — Після цього буде розроблено абсолютно іншу їхню дислокацію, при якій залишаться виняткова необхідні для міста точки».

Георгій ВЕРВЕС.

У НОМЕР

ОДЕСЬКА ОБЛАСТЬ

Прощавайте, солдати минулої війни

У селі Троїцькому Біляєвського району з почестями перепоховали солдатів, що загинули в боях часів Великої Вітчизняної війни.

Останки шістьох воїнів було виявлено під час двотижневої експедиції активістами воєнно-історичного центру «Пам'ять і Слава» під керівництвом Леоніда Ігнатьєва.

За словами сільського голови Миколи Комарова, громадська організація протягом декількох років веде роботу з пошуку останків воїнів, які визволяли село в 1944 році.

Солдати минулої війни були поховані в братській могилі на території Меморіалу визволителям села Троїцьке.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ВОЛИНЬ

Гашиш: щоб він згорів!

На одному із підприємств Луцька співробітники СБУ у спеціальній печі знищили понад 25 кілограмів наркотичних і психотропних речовин, серед яких кокаїн, гашиш, амфетамін, метамфетамін, опій екстракційний... Ці препарати протягом останніх років були вилучені співробітниками СБУ та згідно з вироками судів підлягали ліквідації. Усі вони слугували речовими доказами в 19 кримінальних справах, що розслідували співробітники УСБУ у Волинській області.

Орієнтовна вартість спаленого на «чорному ринку» перевищує десять мільйонів гривень.

Микола ЯКИМЕНКО.

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ

Зуби руйнує вода?

Головною причиною руйнування зубів мешканців регіону луганські стоматологи називають воду. Вона позбавлена фтору, тому випадки захворювання на карієс тут почастішали. За даними стоматолога Тетяни Чалої, у центральних, а особливо в західних областях України карієсу набагато менше, оскільки вода на цих територіях багата на згаданий мінерал. Стоматолог вважає, що зубні пасти — малоефективні, бо «через зубну емаль фтор до організму не потрапить». Щодо цього, «дешевше й ефективніше було б одержувати його з водою, яку людина споживає в великих кількостях». Тож живлющу вологу необхідно фторувати. На луганському ринку питної води такого місцевого продукту поки що немає.

Алла АНТІПОВА.

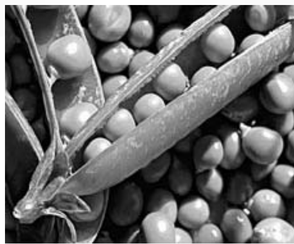
ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Дітей виселять у намети

На Прикарпатті цього літа для відпочинку дітей працюватиме сотня наметових таборів: екологічних, спортивних, національно-патріотичних. Про це повідомив заступник начальника головного управління у справах сім`ї, молоді та спорту ОДА Ростислав Заремба. За його словами, у наметовому містечку діти житимуть в лісі, дихатимуть свіжим повітрям, купатимуться в річці. Це набагато корисніше, ніж провести літо «на асфальті», тобто в пришкільних таборах відпочинку. Звичайно, з наметовими таборами для організаторів значно більше мороки. Як зауважив голова обласної ради Олександр Сич, «існує стільки формальних вимог і перепон, що кожен, хто хоче зробити такий табір для блага дітей, насправді має пройти через сім кіл пекла». Тож голова звернувся до всіх структур, які можуть мати претензії до такої форми оздоровлення дітей, «якомога ліберальніше ставитися до цієї справи».

Дарина НАЗАРЧУК.

Про шляхи біологізації сільського господарства України йтиметься під час науково–практичного семінару, який відбудеться 21 квітня на Полтавщині

Цього року очікується розширення посівних площ під просом на 34% — до 120 тис. га, гречкою — на 39%, до 300 тис. га, горохом — на 5%, до 320 тис. га *(прогноз ІА «АПК–Інформ»)*

Прощальне м-у-у і 2010-му, і 2011-му,

ТЕНДЕНЦІЇ

Тепер на Волині рідко побачиш на пасовищах череди корів. Та й самих молокозаводів стало набагато менше. Давно вже не працюють Луцький, Маневицький, Камінь–Каширський молокозаводи, Горохівський сирзавод, не виробляють продукцію Нововолинський, Володимир–Волинський і Ковельський комбінати молокопродуктів. Останні два велетні могли за добу переробляти по півтисячі тонн молока.

По молоко до сусідньої області

Поголів'я великої рогатої худоби скоротилося з 963 тисяч у 1990 році до 203 тисяч у 2010-му. Не менших втрат за цей період — з 312 до 126 тисяч голів — зазнала й молочна череда. У Шацькому районі, наприклад, сільгосппідприємства вже не мають жодної голови ВРХ, а в такому великому за територією районі, як Любомльський, великі господарства утримують лише 337 голів ВРХ, зокрема 96 корів. Загалом станом на початок нинішнього року сільгосппідприємства області мали 66 тисяч 772 голів ВРХ, з них 28 тисяч 604 корови, або відповідно майже на 12 і 2 відсотки менше, ніж було на 1 січня 2010-го. І хоча б що там казала місцева влада, яка зазвичай заспокоює волинян, мовляв, у сусідів ще гірше, ситуацію в галузі інакше як катастрофою назвати не можна. Дійшло до того, що продукцію з незбираного молока на Волинь завозять винятково з інших областей. Як кажуть: дожили, догосподарювалися!

Однією з причин такого стану, вважає директор сільськогосподарського підприємства «Рать» Луцького району Віктор Шумський, є вкрай низькі закупівельні ціни на молоко. Селянину стає невигідно тримати корів. Прикро було слухати керівника цього передового господарства, де середній надій на корову торік становив 7259 кілограмів і де вироблено 4471 тонну молока, що, реалізувавши за рік цього продукту на 352 тонни більше, підприємство отримало за нього грошей навіть менше, як у 2009-му.

Ще гірше з одноосібними господарствами. Усього по 1,8 гривні отримують їх власники за кілограм зданого молока. Ледь не вдвічі менше, як коштує в магазині літрова пляшка столової води. Не дивно, що селяни масово почали збувати корів. Торік їх поголів'я в господарствах населення скоротилося з 99,8 до 95 тисяч.

Поголів'я корів на Волині в усіх категоріях господарств у 2000 році налічувало 205,6 тисячі голів, у 2005–му — 164,1 тисячі, в 2010–му — 123,8 тисячі.

Переробники пояснюють невеликі заготівельні ціни низькою якістю закупленого у населення молока. Напевно, це справді так. Адже технологія виробництва молока у більшості селянських господарств ще дідівська. Продукт контактує з довколишнім середовищем, вбирає в себе сторонні запахи, забруднюється. Але хіба не знали про це реформатори нашого сільського господарства, роблячи наголос на одноосібні та фермерські господарства?! Тож і виходить, що селянину тепер вигідніше вилити молоко у свиняче корито, як продати заготовачам.

Проти монополістів — власним виробництвом

Але у такій ситуації опинилися і ті великотоварні господарства Волині, де використовують європейські технології виробництва молока. Одним із таких є приватне орендне сільгосппідприємство імені Т. Г. Шевченка Горохівського району, яке багато років очолює заслужений працівник сільського господарства України, депутат обласної ради **Андрій Турак *(на знімку)*.**

Все вироблене молоко підприємство здає найвищим гатунком і отримує за нього лише по три гривні за кілограм. Це за того, що середня ціна заготовленого в сільгосппідприємствах молока в Україні торік становила 3,8 гривні. Якщо врахувати, що за 2010 рік ПОСП імені Т. Г. Шевченка здало чотири тисячі тонн молока, то лише через занижену ціну воно втратило 3,2 мільйона гривень. А щоб отримувати молоко такого високого гатунку, підприємство затратило понад 15 мільйонів гривень. То хто після цього візьметься за збиткову для себе справу?

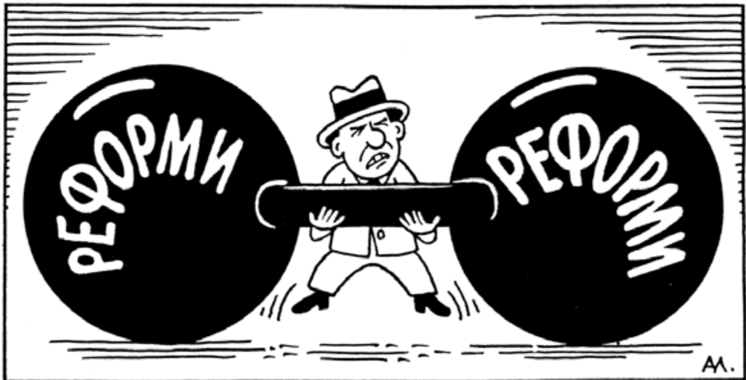
В Україні за норми споживання 380 кілограмів молока на особу в рік фактично припадає лише 212 кілограмів, тобто на 44 відсотки менше.

Щоправда, в господарстві вирішили не здаватися змовникам-монополістам і збудувати свій міні-молокозавод, який щодоби перероблятиме 15 тонн молока. Його продукцією буде пастеризоване і розфасоване в пакети молоко, а також кефір, вершки. Очікують, що молоко питне жирністю 3,2 відсотка підприємство відпускатиме по ціні шість гривень за кілограм, кефір — по 7,5, сметану 20-відсоткої жирності — по

Кадастр: краще так, ніж ніколи?

НАМІРИ

Приватизація соток та гектарів у країні триває вже добрих два десятки років, а досі наділи не зведені до єдиного автоматизованого земельного кадастру. Хоча у головному земельному відомстві роками обіцяють, що створювана система в електронному вигляді «об'єднає» всі земельні ділянки держави.

Державні акти більше не видаватимуть?

Нещодавно на засіданні Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин народні обранці й розглянули проект закону «Про Державний земельний кадастр», внесений до вищого законодавчого органу держави народними депутатами Валерієм Бевзенком, Романом Ткачем та Русланом Лук'янчуком. У результаті — комітет рекомендував Верховній Раді прийняти пропонований законопроект за основу. Отже, його шанси набрати необхідну кількість голосів у сесійній залі досить високі.

Коли прочитати законопроект — а це 58 сторінок — передусім насторожує окреслена в «Прикінцевих та перехідних положеннях» пропозиція виключити із Земельного кодексу України статтю 126, яка визначає перелік документів, котрими може посвідчуватися право на земельну ділянку. Нині право власності на земельну ділянку посвідчується державним актом. А також — цивільно-правовою угодою щодо відчуження земельної ділянки або свідоцтвом про право на спадщину.

Невже державні акти, на отримання яких пішли шалені кошти, витрачено стільки сил і нервів громадян, одним рядком законопроекту буде скасовано?! Якщо бути точним, у проекті акти пропонується просто припинити видавати. Натомість, право власності на земельні ділянки реєструвати в електронному реєстрі прав власності на нерухоме майно.

Хоча отримані громадянами акти залишатимуться чинними, автори законопроекту вважають, що їх виготовлення потрібне хіба що корумпованим чиновникам, які ними торгують. Людині ж треба лише документ, який підтверджує, що саме вона є власником ділянки. Як приклад наводиться таке: нині на одну і ту саму ділянку іноді видано до восьми державних актів на різних осіб. Доречне запитання: то чи гарантує цей документ право власності? Водночас, переконують автори, така ситуація при здійсненні державної реєстрації права власності у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно навіть технічно неможлива.

Та попри логічне пояснення **можна спрогнозувати, що навколо доцільності видачі державних актів точитимуться особливо гарячі дискусії. І цей пункт законопроекту важко буде сприймати громадянам, які доклали неабияких зусиль, щоб правдами-неправдами отримати держакт на свій наділ.**

Як нам організувати кордон

Втім, чимало цікавого господарі земельних часток відкриють для себе, знайомлячись з організаційними моментами законопроекту. Приміром, документом передбачено, що Державний земельний кадастр ведеться на електронних та паперових носіях. **І у разі виявлення розбіжностей між відомостями на електронних та паперових носіях пріоритет все-таки матимуть відомості на носіях паперових.**

Головним органом, який визначатиме порядок ведення Державного земельного кадастру, буде Кабінет Міністрів України. Виконавцями, які вестимуть Державний земельний кадастр, стануть центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів та його територіальні органи в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, районах (містах).

У кадастрі збиратиметься інформація про державний кордон України, територію адміністративно-територіальних одиниць, обмеження у використанні земель, земельні ділянки. Приміром, про держкордон туди включать такі відомості: опис проходження, повні найменування суміжних іноземних держав, інформація про документи, на підставі яких встановлено державний кордон тощо.

Що ж до земельних ділянок, у базі даних буде зазначено їх кадастровий номер; місце розташування; опис меж; площа; міри ліній по периметру; координати поворотних точок меж; прив'язка поворотних точок меж до пунктів державної геодезичної мережі; відомості про інші об'єкти Державного земельного кадастру, до якого територіально (повністю або частково) входить земельна ділянка; категорія земель; функціональне використання; склад угідь із зазначенням контурів будівель і споруд, їх назв; відомості про обмеження у використанні земельних ділянок; відомості про частини земельної ділянки, на яку поширюється дія сервітуту, договору суборенди земельної ділянки; нормативну грошову оцінку; експертну грошову оцінку (за наявністю); інформація про документації із землеустрою та оцінки земель щодо земельної ділянки та інші документи, на підставі яких встановлено відомості про земельну ділянку.

Відомості про ділянку також міститимуть інформацію про її власників (користувачів), зареєстровані речові права.

Ухвалення Закону України «Про Державний земельний кадастр» є однією з умов припинення мораторію на відчуження земель сільськогосподарського призначення (пункт 15 розділу Х «Перехідні положення» Земельного кодексу України).

Заяву можна відправити поштою

Тепер щодо кадастрового номеру земельної ділянки, який є її ідентифікатором у Державному земельному кадастрі. Система кадастрової нумерації, звісно, буде єдиною на всій території України. Його можуть й скасувати, але це у разі скасування державної реєстрації наділу. Але цей кадастровий номер не може бути присвоєний іншій земельній ділянці.

Кожен наділ реєструватимуть у Поземельній книзі. Цей процес проводитиметься за місцем розташування наділу органами виконавчої влади з питань земельних ресурсів у районі, місті.

Для реєстрації потрібна заява особи, якій було надано дозвіл на розробку документації із землеустрою, що є підставою для формування земельної ділянки при передачі її у власність чи користування із земель державної та комунальної власності. У разі поділу чи об'єднання раніше сформованих земельних ділянок заява подається власником.

Для державної реєстрації земельної ділянки органу, що здійснює таку реєстрацію, подається:

заява за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів; оригінал документації із землеустрою, яка є підставою для формування земельної ділянки; електронний документ, що містить інформацію про зміст документації із землеустрою, яка є підставою для внесення відомостей до Державного земельного кадастру; документ, що підтверджує оплату послуг з державної реєстрації земельної ділянки.

Цікаво, що заява з доданими документами може не тільки бути надана заявником особисто, а й надіслана цінним листом з описом вкладень та повідомленням про вручення.

Чотирнадцять днів на реєстрацію

У законопроекті окреслюються й терміни проходження документів. Так, **«орган, що здійснює державну реєстрацію земельних ділянок, протягом чотирнадцяти днів з дня реєстрації заяви перевіряє відповідність документів вимогам цього закону та інших нормативно-правових актів та за результатами перевірки здійснює державну реєстрацію земельної ділянки або надає заявнику письмово мотивовану**

Пріоритет все-таки матимуть відомості на паперових носіях

13,5 гривні. Високу якість продукції гарантуватиме не лише власна сировина, а й сучасне обладнання.

— Оскільки супермаркети неохоче беруть продукцію місцевих виробників, — зауважує директор ПОСП Андрій Турак, — то основними споживачами нашого молока будуть бюджетні установи області. Відомо, що лише в Луцьку вони потребують його на рік півтори тисячі тонн. Зацікавлені в нашій продукції міста Ковель, Володимир-Волинський, Нововолинськ, райони області. Тож із збутом проблем не повинно бути. У ціну продукції закладаємо вартість сировини — 4,5 гривні, ще 1,5 гривні — це видатки на переробку, фасування і доставку. Тобто люди отримають якісний продукт за доступною ціною. Сподіваємося, що вже у вересні завод розпочне роботу.

або Чому дійна череда дедалі зменшується і тримати корів невигідно

Ми мали змогу на власні очі побачити, на якому високому рівні організовано виробництво молока на фермі, що в селі Угринів. В доїльному цеху *(на знімку)* чисто, немає звичних для корівників запахів. На «Ялинці» одночасно доїться двадцять корів. Жодного контакту з повітрям молоко тут не має. Закритим трубопроводом воно надходить у розташовану за кілька метрів кімнату, де охолоджується до потрібної температури. Ще одну таку саму ферму ПОСП імені Т. Г. Шевченка має в селі Михлин.

Шкода, що таких молочно-товарних ферм в області лише декілька. Життя рано чи пізно заставить переходити на сучасні технології усіх виробників.

Аграрії банкам довіряють нечасто

Останнім часом в області намагаються дещо зробити, аби зацікавити населення в придбанні корів. Є навіть програма, яку в області жартома називають «му-му». Згідно з нею селянину, який взяв кредит на придбання корови, за рахунок бюджету відшкодовують банківські відсотки. Завдяки цьому торік було придбано 84 корови. Усього! Бо за 2010 рік населення позбулося аж 4800 корів.

Тож чи в правильному напрямку йде влада, витрачаючи бюджетні кошти на малоефективну програму? Чи не краще вкладати гроші на модернізацію молочно-товарних ферм великих господарств, які могли б виготовляти якісне молоко. Зусилля влади слід спрямувати також на розв'язання проблем дрібних виробників з тим, щоб вони мали можливість реалізовувати більш якісне молоко і продавати його за дорожчою ціною. Хіба можна вважати нормальною ситуацію, коли в один молоковоз зливається молоко, зібране з півтисячі господарств? Про яку якість сировини тут можна вести мову, особливо коли на вулиці плюс 30?

Орієнтир має бути на флагманів галузі. Такими можна назвати сільгосппідприємства «Рать», «Городище», «Дружба» Луцького району, «Прогрес» Володимир-Волинського, імені Шевченка та імені Івана Франка Горохівського району. Ці шість господарств забезпечили торік третину валового надою молока в області. Середній надій від корови у них становить 7,2 — 5 тисяч літрів. А якби в кожному із 16 районів області таких сільгосппідприємств було по три—чотири?! А збираючи з двору по трилітровій банці молока, на яку його якість можна розраховувати. Тож майбутнє в такій технологічно складній галузі, як молочне скотарство, вважає директор ПОСП імені Т. Г. Шевченка Андрій Турак, саме за великими виробниками.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото автора.

У Верховній Раді знову взялися за створення електронної земельної системи

відповідь про відмову в такій реєстрації».

Серед підстав відмови у здійсненні державної реєстрації — знаходження в межах земельної ділянки, яку передбачається зареєструвати, іншої земельної ділянки або її частини.

«На підтвердження державної реєстрації земельної ділянки органом, що здійснив таку реєстрацію, заявнику безоплатно видається витяг із Державного земельного кадастру про державну реєстрацію земельної ділянки», — йдеться у законопроекті.

Так от, повторімося, **документом, що посвідчує право власності чи користування, має стати витяг із Державного земельного кадастру про державну реєстрацію земельної ділянки**. Витяг міститиме всі відомості про земельну ділянку, внесені до Поземельної книги. Складовою частиною витягу буде кадастровий план земельної ділянки.

При реєстрації наділу витяг видає районний відділ земельних ресурсів, який зареєстрував ділянку. В інших випадках, приміром, у разі продажу землі, власник зможе отримати витяг і у вказаному відділі, і у нотаріуса. Причому в законопроекті передбачено, що витяг надається у день надходження заяви про його видачу.

Був один орган, стане два

У цих організаційних заходах, на перший погляд, є додаткові ускладнення. Нині громадянинові, аби отримати державний акт, треба звернутися до районного відділу земельних ресурсів. А з прийняттям законопроекту — доведеться піти ще й до управління Міністерства юстиції.

Проте до двох органів, запевняють розробники законопроекту, громадянину доведеться звертатися лише на стадії формування ділянки — це у переважній більшості відбувається під час її безоплатної приватизації. Після цього всі договори купівлі-продажу, оренди, сервітуту укладатимуться без участі Держземагентства. Все, що Держземагентству потрібно, воно отримає від Мін'юсту шляхом електронного обміну інформацією без участі людини. І додаткових коштів за це громадяни не сплачуватимуть.

Земельні ділянки, право власності (користування) якими виникло до 2004 року, вважаються сформованими незалежно від присвоєння їм кадастрового номера. У разі, коли відомості про зазначені земельні ділянки не внесено до Державного реєстру земель, їх державна реєстрація здійснюється на підставі технічної документації із землеустрою щодо відновлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) за заявою їх власника (користувача земельної ділянки державної чи комунальної власності).

Залізти до сусіда у город через Інтернет

Проектом закону також передбачено, що відомості Державного земельного кадастру міститимуться в Інтернеті. Тобто кожен користувач всесвітньої павутини зможе на комп'ютері побачити межі адміністративно-територіальних одиниць, кадастрові номери, цільове призначення земельних ділянок, вид функціонального використання земельної ділянки, нормативну грошову оцінку земель та земельних ділянок, угіддя земельної ділянки (із зазначенням контурів будівель, споруд, розташованих на земельній ділянці), обмеження у використанні земельних ділянок, розподіл земель між власниками і користувачами (відображаються: форма власності, вид речового права). Тобто можна буде дізнатися про земельну ділянку практично все, окрім персональних даних її власника. До того ж ці відомості підлягають відображенню у мережі Інтернет з моменту їх внесення до Державного земельного кадастру.

Ця норма — одна із головних у законопроекті, вважають його розробники. Адже значна частина проблем у земельній сфері зумовлена закритістю кадастрових відомостей. Для здійснення нормальної господарської діяльності землекористувачу недостатньо мати інформацію лише про свою земельну ділянку. Він має бути обізнаний про зони тих обмежень, які проходять біля її меж, про цільове призначення суміжних земельних ділянок. Плануючи свій бізнес, інвестор ще до отримання земельної ділянки має знати про правовий режим певних територій. До того ж **відображення кадастрових відомостей в Інтернеті — це засіб громадського контролю за виконанням державою своїх функцій у сфері земельних відносин.**

Робота над помилками

У законопроекті виписано, як боротимуться з похибками.

У разі виявлення фізичною або юридичною особою у витязі, довідці з кадастру, викопіюванні з картографічних матеріалів кадастру технічної помилки, допущеної органом, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, зацікавлена особа письмово повідомляє про це орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів у районі, місті. **Якщо факт невідповідності підтверджено, орган, що веде кадастр, безоплатно виправляє допущену помилку в день надходження повідомлення.**

Виправлення технічної помилки у відомостях Державного земельного кадастру, що була допущена не з вини органу, що здійснює його ведення, здійснюється за плату, розмір якої буде встановлено Кабміном.

У разі виявлення технічної помилки, допущеної у записах Державного земельного кадастру органом, що здійснює його ведення, зазначений орган у п'ятиденний термін письмово повідомляє про це заінтересовану особу. Остання після отримання повідомлення про похибку повинна звернутися із заявою про виправлення такої помилки.

Виправлення технічної помилки здійснюється у разі, якщо немає підстав вважати, що воно може завдати шкоди чи порушити права та законні інтереси фізичних та юридичних осіб. В інших випадках виправлення помилок здійснюється на підставі рішення суду.

Грошима підсобить держава, а у порушників є перспектива опинитися за гратами

Виконавці землевпорядних та землеоціночних робіт, посадові особи, які здійснюють формування та/або внесення до Державного земельного кадастру відомостей про об'єкти Державного земельного кадастру нестимуть за порушення законодавства у сфері ведення Державного земельного кадастру відповідно дисциплінарну, цивільно-правову, адміністративну або кримінальну відповідальність у порядку, встановленому законом.

Фінансове забезпечення ведення та функціонування Державного земельного кадастру здійснюватиметься за рахунок коштів державного бюджету, а також за рахунок справляння плати за внесення відомостей до Державного земельного кадастру, внесення змін до них, надання інформації з Державного земельного кадастру.

Із законопроектом знайомилася Галина КВІТКА.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

СИТУАЦІЯ

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Харчі в цінових шорах

«Харчі в цінових шорах можна втримати, — переконує влада. — Просто ціновою політикою навіть сільської кооперації повинні перейматися всі — від сільського голови до керівника району та міста». «Намагаємось, — крізь зуби кажуть аграрії та переробники. — Але як можна випускати дешеву продукцію, коли все навколо невпинно дорожчає». Зрештою, цінники на продуктах промовисто вигукують: «Ні!»

Простежити, який продукт подорожчав останнім, стає дедалі важче. Хтось помітив, що пшоняна крупа буквально за півтора—два місяці зросла в ціні з шести до одинадцяти гривень за кілограм. Комусь впали в око вівсяні пластівці, котрі ще не так давно коштували до десяти гривень за пачку, а тепер — чотирнадцять. Одним з останніх сюрпризів стало підвищення вартості соціального хліба, котрий випікає хмельницький хлібокомбінат, з 2,5 гривні за буханець до 2,95 гривні. На тридцять копійок — до 2,75 гривні подорожчав і батон.

Пекарям довго доводилось втримувати одну з найнижчих цін не тільки в області, а й в державі. Якщо до початку квітня середня ціна кілограма соціального хліба по країні становила 4,57 гривні, то на Хмельниччині вона була на 59 копійок нижчою. Однак з початком квітня пекарі змушені були зменшити цей розрив. Підштовхнуло до цього те, що закінчились запаси власного дешевого борошна минулого та позаминулого років, а теперішня його ціна уже не вписується в рамки колишньої рентабельності. До того ж не можна закрити очі на подорожчання електроенергії. Закладаючи в буханець дедалі дорожчі складові, не можна сподіватись на те, що ціну на нього вдасться «відрегулювати».

Правда, заступник голови ОДА Володимир Галицук запевнив, що приводу для хвилювання немає, бо протягом квітня хлібопекарні області можуть отримати із Аграрного фонду понад три тисячі тонн дешевого, не дорожче від двох з половиною гривень за кілограм, борошна, а на травень запланована ще одна поставка у дві тисячі тонн. Мало того, до Великодніх свят обласна влада хоче випросити у АФ ще по 20 — 30 тонн такого ж борошна на кожен район, щоб кожна родина могла спекти дешеву паску. Але чи зможе змінити це загальну ситуацію, коли ціни на цей продукт в магазинах і на ринках доходять до п'яти гривень. А як зізнався сам керівник, в окремих сільських крамницях йому доводилось бачити цифру і у шість гривень.

Інакше як «спекулятивними» такі ціни влада не називає і закликає всіх на місцях боротись із ними, мовляв, не можна так злочинно наживатись на бідних людях. А першим, хто має вплинути на сільських «магнатів», має стати сільський голова. От тільки механізмів, як це має зробити, ніхто не знає. Та й розмірковування про те, що приватний підприємець, який своїм коштом доставив до села нехитрий товар, утримує продавця та магазин з дуже скромним оборотом, міг заробити величезні капітали на цінових «накрутках», видаються доволі сумнівними.

Ірина КОЗАК.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 71 (5071)
ВІВТОРОК, 19 КВІТНЯ 2011

За даними Державної податкової адміністрації України, за перші три місяці 2011 року 56 тисяч 613 фізичних осіб–підприємців припинили свою роботу, що на 36 відсотків більше, ніж за аналогічний період 2010 року *(УНІАН)*

У Чернівцях святкуватимуть 175-річчя українського письменника, композитора, музично–культурного діяча, педагога і художника Сидора ВОРОБКЕВИЧА, на честь якого в обласній філармонії відбудуться літературно–мистецький вечір і виставка образотворчого мистецтва, *повідомляє наш власкор Сергій СУЛИМА*

Дороги, які ми обираємо

НОВЕ ОБЛИЧЧЯ УКРАЇНИ

У черкаському видавництві «Вертикаль» готують до друку документально–публіцистичну книжку «Дорогами мого життя». Її автор — народний депутат України третього скликання, заслужений працівник сільського господарства України, кандидат сільськогосподарських наук, кавалер орденів «Знак пошани», «За заслуги» III та II ступенів, відомий господарник Анатолій БІЛИК. Подаємо уривки із книжки «Дорогами мого життя», котра, переконані, своєю простотою і щирістю, чесним поглядом на минуле і сьогодення, зацікавить наших читачів.

Мандрівка до батьківського дому

Цю дорогу, з Новомосковська до Черкас, я, мабуть, міг би пройти-проїхати із заплющеними очима. Так розпорядився Господь і мої батьки, що народився я на благословенній землі Черкащини. У мальовничому селі, в розмаї садів і лугів, у пахощах трав і квітів, пройшли дитинство і рання юність. А потім усі наступні роки мого життя міцно переплелися зі славною Дніпропетровщиною. Тут я служив в армії, навчався у вузі, починав свою трудову біографію, здобував перші перемоги. Тут народилися мої діти й онуки. Тут я й тепер працюю. Та хоч би скільки промайнуло весен і зим — завжди, у часи піднесення чи душевних тривог, я поспішав до батьківського порогу. До рідної землі, яка пам'ятає молодими батька і матір. Яка не забула перші кроки їхнього первістка, усміхненого до сонця і людей, блакитноокого хлопчини.

...За Мошнами, великим, розлогим селом, вигулькнули на горизонті тополі Софіївки. Ще мить — і ось він, правий поворот до рідного села. Тисячі разів звертав з автотраси на цю дорогу і тисячі разів переповнювали душу хвилювання, щемна радість від зустрічі з батьками, з милим серцю острівцем дитинства, ім'я якому — Шелепухи.

На вулиці, що веде до батьківської оселі, на старезній липі чути клекіт лелек. Зупиняю на хвильку машину, дивлюся на довгоноге птаство. Щовесни прилітають ці дивовижні, красиві птахи до нашого села. В інших селах, помітив, немає жодного лелечого гнізда, а Шелепухи лелеки люблять.

Аж ось і батьківський дім. Посміхаються до сонця вікна із блакитними віконницями. Поруч, уся в білому пахучому цвіту, молодіє абрикоса. Квітують у палісаднику тюльпани, які колись посадили невтомні мамині руки. Знаю, більше ніколи не відчиняться двері хати і не вийде мені назустріч батько. Не метнеться зі сльозами радості до мене мама. Так влаштоване Всевишнім наше буття. Та все ж тужно стискається серце. Синівський сум сповиває душу. Він чистий і світлий. Батьки прожили довге трудове життя. Жили по совісті і людській честі. Виростили двох синів, котрими завжди пишалися. Ми з молодшим братом Володимиром нічим не засмутили наших батьків.

Заходжу до світлиці. Від часу, коли батьки пішли за вічний обрій, ми з братом нічого не змінювали в хаті. Щоб зосталася пам'ять. Щоб наші діти й онуки могли бачити, де виростали їхні батьки, як жили колись дідусь і бабуся. Зі стін дивляться з портретів тато і мама. Кладу на стіл високу пахучу паску, привезену з Дніпропетровщини, другої моєї батьківщини. Випечена вона з пшениці, вирощеної моїм господарством. Мама завжди хвалила наші миколаївські паляниці. Ця паска лежатиме у світлиці до наступного Великодня, коли, дасть Бог, знову приїду і покладу перед портретами батьків, святий, ясний, мов сонце, хліб.

У батьківській хаті тихо, спокійно. Тільки шелестить за вікном вітер, ніжно співає десь у дворі синичка. Спогади один за одним охоплюють душу. Згадую, що переповідала баба Ганна, розповідали батьки у довгі зимові вечори про наш рід.

...Мій дід по батьковій лінії, Порфирій Климович Білик, залишившись після голоду 33-го вдівцем, одружився вдруге. Наталка Чайчиха, так називали в селі мачуху нашого батька Григорія та його брата Михайла, мала круту вдачу. Тому пасинки, попрощавшись із батьком, ще малолітніми пішли з дому. Не знали вони, що бачать батька востаннє. Що впаде він, смертельно поранений, на кривавих дорогах війни.

Григорій, волею Долі, потрапив до Ленінграда, у ФЗО. Звідти його й призвали на Північний флот. У роки війни батько дивом залишився живий, коли ворожа авіація розбомбила і потопила есмінець, де він служив. 1947 року колишній капітан-лейтенант флоту Білик повернувся до рідного села й одружився з учителькою Олександрою Павлівною, нашою мамою. Батько працював головою сільради, головою колгоспу. Односельці поважали Григорія Порфировича за відкритість, справедливість, порядність, а маму — за мудрість, сердечність, доброту.

Мій дід по маминій лінії, Павло Пилипович Дяченко, народився у 1885 році. Був він заможним господарем. Разом із дружиною Секлетою та трьома доньками трудився на власному полі. Перший у селі побудував добротну хату, як тоді казали, «під бляхою».

У розпал громадянської війни померла Секлета. Павло Пилипович одружився вдруге. Ганна виявилася вправною господинею, а головне, доброю людиною. У 1924 році вона народила Олександру, нашу маму. Було у них з дідом ще двоє дітей — Іван та Катерина.

Коли прийшла колективізація, дід Павло, аби його не розкуркулили, сам вступив до колгоспу. У нього тоді забрали не тільки кілька десятин землі, а й коня — «для Будьонного», кабана, ремамент, ще й добротного кожуха для колгоспної активістки. А як прийшли й за коровою — дід не витримав такого свавілля й порвав із комнезамами. Це й відіграло вирішальну роль. У 33-му корова-годувальниця врятувала родину від неминучої смерті.

Однак страхітлива трагедія наздогнала сім'ю в роки війни. За допомогу партизанам фашисти жорстоко розправлялися з населенням. Якось вдерлися до оселі Павла Пилиповича.

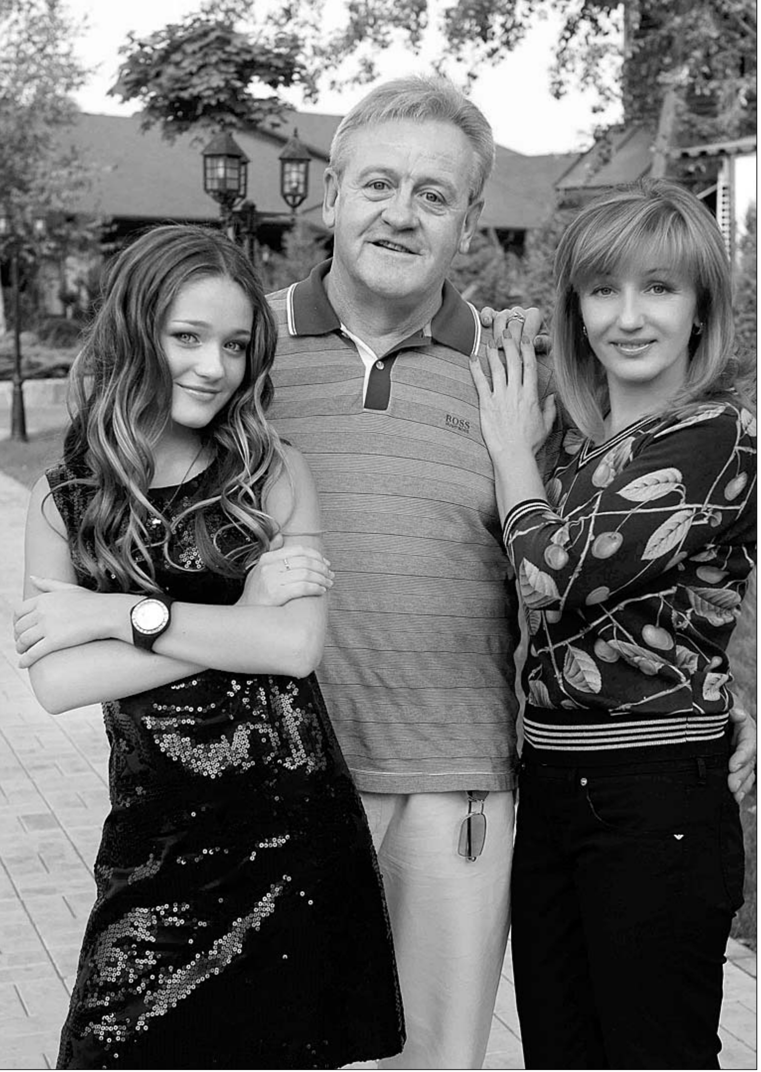

Фото із сімейного архіву Біликів.

Анатолій Білик із дружиною Валентиною і донькою Катрусею.

Щоб урятувати батька від загибелі, до окупантів метнулася Катерина. Розлючені гітлерівці випустили з автомата кілька обойм. Мертві тіла батька і доньки кинули в полум'я підпаленої хати...

Баба Ганна поховала обох разом. Наша родина, скільки себе пам'ятаю, завжди поминає невинно убієнних, кладе на їхню могилу квіти і хліб. Нам із братом розповідали, що Катерина була надзвичайно вродливою дівчиною, гарно співала. Найменшу свою доньку я назвав Катрусею. Нехай вона продовжить недоспівану пісню моєї красуні-тітки. Нехай буде щасливою й за неї.

У великі світи

До першого, «маминого», класу я пішов 1958 року. Крім мене, в ньому навчалися ще троє вчительчиних дітей. Не знаю, як їм, а мені мама суворо наказувала бути прикладом для інших. Я старався. Бачив, як маму поважають у школі і в селі, й прагнув, щоб вона також пишалася мною.

У чотирнадцять мене обрали секретарем шкільної комсомольської організації. Я відчував гордість, адже міг самостійно їздити тепер до Черкас на пленуми райкому комсомолу. На свій розсуд витрачав три карбованці, які вдома давали на «відрядження». Їх вистачало на дорогу і «шикарний» обід у кафе. А на будь-які хлоп'ячі забаганки треба було заробити гроші самому. Мені дуже хотілося, наприклад, купити наручний годинник «Восход». Дізнавшись, що в колгоспі є «вакансія» їздового, попросив батька «замовити» за мене слово. Все літо возив я на бричці бригадира польової бригади і таки придбав собі омріяного «Восхода»! Згодом за працю на жнивах купив «супермодний» наприкінці 60-х років плащ «болонья».

Попри те, що батько головував у колгоспі, ми завжди тримали велике господарство і разом із мамою доглядали за ним. Крім цього, як і всі односельці, вирощували на 25 присадибних сотках полуницю, або, як кажуть у Шелепухах, «клубнику». Це була і є серйозна стаття сімейного доходу моїх земляків. За центнери проданої «монокультури» купували велосипеди і мотоцикли, телят і поросят, перекривали хати і будували повітки. Справляли проводи і входини, весілля і хрестини. Не залишилися без заохочення й ми з братом. За кількарічне сумлінне збирання соковитих ягід батьки купили телевізор! Радощам не було меж. Це був перший «голубий вогник» у селі, який засвітився 1968 року. Тепер щовечора до нас приходило піввулиці «дивитися телевізора». Однак, це нікого не обтяжувало. Навпаки, всім у гурті було весело і цікаво. Обговорювали побачене і почуте, ділилися сільськими новинами.

Після школи, водійських курсів при ДТСААФі, мені прийшла повістка в армію. Це найбільше схвилювало маму, адже хтось сказав, що «зашлють» мене до Туркестану. Мама не знаходила собі місця, «штурмувала» батька, аби дізнався, куди ж таки направлятимуть сина. Врешті, отримав я «квиток» до Дніпропетровська. Й хоч славне село Шелепухи і місто над Дніпром розділяє не така вже й велика відстань, та коли всім селом проводжали мене в армію до «битої дороги», моя мама бігла за машиною, що забрала її «солдата», з півкілометра. Бігла й зрошувала

«Туберкулін купуйте самі»

ЗДОРОВ'Я НАЦІЇ

Управління охорони здоров'я Івано-Франківської обласної державної адміністрації отримало листа від Міністерства охорони здоров'я України. У ньому зазначено, що держава більше не постачатиме туберкулін — препарат, який використовується для проведення діагностичних тестів на виявлення інфікованих і хворих на туберкульоз, зокрема для проб Манту. Про це на колегії ОДА, де розглядали хід виконання Програми протидії захворюванню на туберкульоз у 2007—2011 роках в області, повідомив начальник обласного управління охорони здоров'я Микола Олiйчук. За його словами, закупівлю туберкуліну, яку раніше проводили за рахунок державного і місцевого бюджетів, цьогоріч повністю перекладають на одні плечі.

Туберкульоз щорічно забирає життя 10 тисяч прикарпатців

Така новина в контексті масштабів, яких набула захворюваність на туберкульоз у світі і, зокрема, в нашій державі (Україна за цією недугою посідає сьоме місце серед країн на теренах колишнього Союзу), може означати лише те, що в державному бюджеті не так густо з грошима, а то й узагалі туго. Чи витримає цю додаткову ношу місцева скарбниця, сказати важко. Бо й тих 640 тисяч гривень, які цьогоріч передбачено в бюджеті області на згадану програму, недостатньо, щоб активно протидіяти цьому лиху.

Ситуація з туберкульозом в області складна. В Івано-Франківській області щорічно від нього помирають 10—11 тисяч людей. Хоча ця цифра доволі вражаюча, вона, однак, нижча від середньостатистичного показника в Україні. Багато життів можна було б урятувати, якби це захворювання виявляли на ранній стадії. Один із найефективніших методів тут — туберкулінова діагностика, яку проводять у дитсадках і школах. Дитині вводять препарат внутрішкірно і через три дні бачать імунну реакцію.

Складніше з дорослими. Як їх змусити проходити обстеження? На щастя, сьогодні наші поліклініки і лікарні працюють за такими правилами, що кожна людина, яка звертається до них з будь-якими хворобами, хоч-не-хоч змушена пройти флюорографічне обстеження. Тобто перевірку на захворюваність туберкульозом. Однак не всі люди є пацієнтами медустанов. А свідомих, які б відповідально ставилися до свого здоров'я і самі зголошувалися на такі обстеження, дуже і дуже мало. Тому фахівцям нічого не залишається, як самим їхати до людей. На Прикарпатті для цього використовують два пересувні флюорографи. Розроблено графіки, згідно з якими лікарі з цією апаратурою навідуються безпосередньо в населені пункти і проводять обстеження на місці. Показник охоплення такими профілактичними флюорографічними оглядами, за даними обласного управління охорони здоров'я, зріс із 290 осіб у 2001-му до 533 у 2010 році на тисячу населення. Якщо вірити цим цифрам, то кожен другий прикарпатець торік пройшов флюорографічний огляд. Відверто кажучи, це дуже і дуже сумнівно, бо принаймні серед моїх знайомих не знайшлося жодного, хто б минулого року пройшов цю процедуру.

Із флюорографами — проти хвороби

Міркуючи, як зробити так, щоб люди, особливо сільські, мали змогу протестувати свій організм на рахунок туберкульозу, влада вирішила закупити ще два пересувні флюорографи. «Якщо пересувна флюороустановка приїде в село, то людина подумає: піду і на всяк випадок перевірюся, — резонно зауважив голова ОДА Михайло Вишиванюк. — Бо хто з наших співвітчизників, згадуючи про таку хворобу, як туберкульоз, одразу їде до райцентру, щоб пройти перевірку? Часті такі випадки? Звичайно, стаціонарні флюорографи лікарням потрібні. Але треба привозити апа-

Страхітлива трагедія наздогнала сім'ю в роки війни

☞ СЛОВО ПРО ЮВІЛЯРА

Іван КИРИЛЕНКО, народний депутат України п'яти скликань:

— У дитинстві мене виховували батьки, школа, книжки. А наставником у юнацькі роки і на все життя став Анатолій Білик. Пригадуючи нині події 38-річної давності, коли ми, молоді і «зелені», переступили поріг Дніпропетровського сільгоспінституту, я щораз думаю: якби Доля не звела мене з Біликом, навряд чи я став би тим, ким я є тепер.

Анатолій на перший курс інституту прийшов у 22 роки. І його як найавторитетнішого, серйозного студента обрали старостою групи. Й залишився він для мене Старостою назавжди…

Народжений у благословенному краї Богдана і Тараса, в селянській, чесній родині, Анатолій Білик із молоком матері і соками рідної землі увібрав усе те найкраще, що є в українського народу. Працьовитість і широту душі, романтизм і щедрість, прагнення до нового і незвіданого. Йому щораз хочеться впрягтися у важчого плуга, додати до нього ще пару корпусів. Йому хочеться здійснити те, що, здається, здійснити зовсім неможливо. Однак його палка віра, молодечий запал, уміння повести за собою людей, творять дива.

У цьому я переконувався не раз. І зичу своєму другові, щоб так було завжди. Дякую Богові і Долі за те, що подаровано мені дружбу з Людиною непорочної душі, чистого, благородного серця. Вклоняюся тобі низько, обнімаю тебе, мій друже!

дрібними сльозами мій армійський шлях.

...Мамо, моя рідна матусю... Скільки доведеться мені топтати ряст на білому світі, завжди дякуватиму тобі за ті гарячі, чисті сльози. За твоє сповнене любов'ю серце, котре тільки й билося для того, щоб оберігати своїх синів.

Служити мені довелося у 22-й танковій дивізії, якою командував генерал-майор Клавдій Макшанцев. Це був фронтовик, людина сильної волі і вимогливості. Перебуваючи щодня поруч із командиром, а возив я Клавдія Івановича на «ГАЗ-21», бачив, що ця людина не просто командувала військовим підрозділом, а жила його турботами, пропускаючи все через власну душу. Генерал-майор довіряв мені, як власному синові, і я полюбив його, вважав другим батьком. Служба в армії стала школою, яка визначила правильний шлях у моєму подальшому житті. Відразу після демобілізації я вступив до Дніпропетровського сільгоспінституту.

Моїми однокурсниками, близькими друзями стали Павло Лазаренко та Іван Кириленко. Ми дружили не тільки у стінах інституту, а й після його закінчення. Так випало, що колгосп імені Калініна Новомосковського району керував П. Лазаренко, а кілька років по тому — я.

Але це було згодом. А відразу після інституту я потрапив на співбесіду до легендарного першого секретаря Новомосковського райкому Компартії України А.А. Щудра, котрий і вирішив мою подальшу долю фахівця сільського господарства.

«Черкащина мене народила, а Дніпропетровщина в люди вивела»

...Після розмови з Щудром восени 1977 року поїхав я в село Левенцівку, в колгосп імені Леніна. Збори, на яких мене обирали секретарем парторганізації, закінчилися, народ поволі почав розходитися. Стояла пізня осінь, стемніло рано, а мені переночувати ніде. І тут до мене підійшов головний агроном господарства — Анатолій Ілліч Хорішко — теж колишній студент нашого сільгоспінституту, який у майбутньому стане міністром сільського господарства України.

— Ну, що, друже, ходімо, в мене переночуєш. О п'ятій ранку тебе чекатимуть на фермі...

Я глянув на свої черевики й уявив, як ходитиму в них по тваринницькій фермі. На щастя, Хорішко знайшов для мене чоботи, і хоч були вони мені затісні, я все ж узувся і на другий день удосвіта помандрував на ферму. З таких ось моментів складалася моя трудова біографія, в котрій сьогодні налічується чимало сторінок, написаних в різних куточках Дніпропетровщини, яка вивела мене в люди.

Потім я працював у колгоспі «Рассвет», у Знаменівці, під керівництвом аграрія від Бога Івана Пархоменка, Героя Соціалістичної Праці. Іван Олександрович став мені взірцем у житті, як раніше, в юності, мій командир генерал Макшанцев. Багато корисного і повчального почерпнув я від нього, від Анатолія Антоновича Щудра, цих потужних, вольових, мудрих людей. Однак у пам'яті залишаються епізоди, котрі по-особливому вразили мене. Як ось цей, наприклад.

...Тільки-но я під'їхав до будівлі райкому, бачу, у дверях уже стоїть Анатолій Антонович. Запізнюватись він не любив, бо дисципліну сам поважав над усе, і нас до цього привчав. Скомандував пересісти в його «Волгу», і поки їхали до Знаменівки, давав мені слушні поради. Слухав я уважно, та ось бачу: на повороті до села стоїть кремезний чоловік. То й був Іван Олександрович, котрий зустрічав керівника району на під'їзді до села. Вийшли. Нас познайомили. Потім усі разом об'їхали господарство і завернули до лісосмуги. Думаю, чого б це?! Аж бачу — стіл накритий. Пляшка «Столичної» стоїть і чарочки — малесенькі, 25-грамові. Господар усіх припрошує, наповнює для кожного й чарочку. Підносять і мені. Отоді й оцінив мудрість господаря. Недаремно ті чарочки були з наперсток. Від них голова не запаморочиться. А вислів Щудра «Пий з головою!» сам запам'ятав і всім своїм підлеглим повторюю протягом життя. Це не значить, що треба пити з головою колгоспу. Пити треба з розумом, не втрачаючи голови і власної гідності!

У Знаменівці я працював з насолодою і з великою віддачею. І нехай там минув для мене і моєї родини лише рік, але то був один з найкращих років мого життя. Тоді в нашій родині народилася друга донька. Колгосп нам виділив гарний будинок. На садибі я заклав чудовий сад, який і нині квітує та плодоносить. Я був налаштований на тривалу роботу саме на знаменівських землях. Та ось в один із днів мені запропонували очолити колгосп імені Жданова. Так село Багате і його не дуже багате на момент мого приходу господарство на наступні майже п'ять років увійшли в мою долю.

Першого ж дня головний бухгалтер колгоспу Марія Демиденко доповіла, що на колгоспному рахунку числиться 19 карбованців 50 копійок. Отже, грошей у колгоспному гаманці не було. Але я з цього приводу не засмутився. Навпаки, зрадів, що не було боргів. Хоч і радість виявилася короткою. Насправді господарство, коли роздивився, — відстале, будівництво в ньому не велося, тож і мені, новообраному голові колгоспу, не було де прихилити голову. Довелося поселитися у профілакторії Панасівського будинку пристарілих... Згодом відремонтував старенький будиночок, провів електричне опалення, бо треба було перевозити з міста двох дітей. Рятували молодість і усвідомлення, що на тридцятому році життя, як батько, все ж став головою колгоспу! Як мріяв, до чого прагнув. А далі, знав, треба працювати і працею все здобувати — і для власної сім'ї, і для великої, колгоспної.

Тверду установку на безперервну, самовіддану працю — і власну, і колективну — я мав, але цього було замало, щоб побороти розруху. У райкомі партії це розуміли і вихід знайшли, як мені тоді здалося, досить своєрідний. Напередодні Нового року мене запрошує до себе Щудро й каже: «Ти повинен поїхати до Києва, побувати в того і в того (називає прізвища і посади), привітати з Новим роком, розповісти про задуми. Одне слово, скажеш, хай Київ допоможе нам технікою».

Старою «Волгою» ми з водієм добралися до Києва благополучно. Водій мав у столиці дядька, але вдома його ми не застали, щоб попроситися на ночівлю. Поїхали до готелю «Москва», підійшли до швейцара, поділилися халепою. «Давайте 25 карбованців, я вас зараз поселю, — каже швейцар, — поки ж сходіть повечеряйте». Так ми опинилися в ресторані. Сидимо за столом, а поруч — чимала компанія, і всі розмовляють гарною українською мовою. Я набираюся сміливості, прямую до сусідів і кажу: «Ви, мабуть, люди з літературного фронту?». А вони у відповідь: «Так!». Це справді була група письменників, серед яких Анатолій Качан, Богдан Чалий та інші. Коли літератори дізналася, звідки і з якою метою я прибув до Києва, запропонували свою допомогу.

Оце й був один з тих моментів, коли мені таланило. Я вдячний Богові за такі подарунки долі, за те, що зустрічалися на моєму шляху люди красиві і чисті, як добірне зерно. Такі зустрічі залишаються в глибинах пам'яті, щоб зігрівати душу, щоб підтримувати віру в непереможну силу добра. Вранці у номері готелю пролунав телефонний дзвінок і через кілька годин я вже мав розмову з міністром сільського господарства.

Поїздка моя до столиці перевершила всі сподівання. Колгосп отримав п'ять автомобілів «ЗІЛ»! Такого тут не було ніколи. Мій авторитет одразу зріс у кілька разів. Згодом ми придбали нові трактори, іншу техніку й господарство міцно стало на ноги. Село Багате вже відповідало своїй назві. Ми вирощували вагомі врожаї, підняли на високий рівень тваринництво. Для спеціалістів шороку зводили до 10 житлових будинків. Вони й сьогодні, затишні й добротні, є окрасою села.

...Чверть століття промайнуло відтоді, коли разом з однодумцями, закоханими, як і я, у землю і в людей, натхненно змінювали колективні господарства, працювали, як підказувала совість. Після Багатого призначили мене начальником Верхньодніпровського районного управління сільського господарства. Згодом загальні збори знаменитого колгоспу імені Калініна Новомосковського району, де 17(!) трударів стали Героями Соціалістичної Праці, обрали мене головою правління. Працював також головою Новомосковської райдержадміністрації, райради, обирався народним депутатом України третього скликання, начальником Головної державної інспекції з карантину рослин України... І знову потім повернувся до рідної Миколаївки, до улюбленої справи — вирощувати святий хліб. Тепер колишній колгосп імені Калініна називається просто й символічно — СТОВ «Злагода». З сумлінністю і злагодою працюємо ми сьогодні в ім'я незалежної України та людей.

Особисте моє життя, дякувати Богу, склалося щасливо. Маю трьох чудових доньок, трьох улюблених онуків, дружину, бережливу родинного вогнища. Й хочеться ще трудитися, творити, мріяти, щоб щедро колосилася українська нива, щоб примножувалося добро на землі.

***

Сьогодні у нашого героя — ювілей. «Голос України» зичить вам, Анатолію Григоровичу, щоб подароване людям добро поверну лося до вас сторицею. З роси і води, шановний Хліборобе!

☞ СЛОВО ПРО ЮВІЛЯРА

Володимир ТАРАСЕНКО, депутат Верховної Ради УРСР, заслужений працівник сільського господарства України:

— Я 32 роки працював головою колгоспу і можу сказати, що такими лідерами АПК, як Анатолій Білик, пишається наша Новомосковщина. Талановитий, розумний, завзятий, він завжди вмів націлити всіх на роботу. Керівником району був вимогливим, але не дріб'язковим, на манівці ніколи не збивався. Професіоналізм, людяність, щирість і відвертість — за це найбільше цінували і поважали Білика—голову РДА і нині генерального директора СТОВ «Злагода». Саме ці якості найбільше цінує моє покоління. Бо він уміє шлях до серця знайти, надати допомогу так, щоб не принизити нею людину.

ратуру і в село, робити відповідну агітацію в школах, сільраді, що з понеділка по четвер, скажімо, буде працювати флюорограф, прийдіть і перевірте своє здоров'я. І люди підуть», — переконаний голова.

Рання діагностика туберкульозу — це дуже важливо. А що далі? Скільки грошей може виділити влада на лікування і харчування таких хворих? Сьогодні в області вартість лікування одного такого пацієнта в середньому на день становить аж... 8 гривень 18 копійок. Є тубвідділення, де на лікування хворого виділяється й 1,70—2 гривні. Не набагато ліпша ситуація і з харчуванням. Так, у Долинському протитуберкульозному диспансері на харчування хворого витрачають 11,60 гривні, в Тисменицькому — 10, а в Солотвинському та Небилівському тубвідділеннях — 7 гривень на день. А тим часом ці хворі особливо потребують повноцінного харчування.

Складна ситуація і з кадрами. Більшість фахівців, які працюють у тубдиспансерах, — люди пенсійного віку. Через два-три роки там нікого не залишиться. Отож треба думати, як заохочувати до праці в цих установах молоді кадри, зокрема випускників місцевого медуніверситету. Одне слово, як зауважив голова ОДА Михайло Вишиванюк, заспокоювати себе тим, що в області ситуація краща, ніж загалом в Україні, не варто.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Річна фінансова звітність ПАТ "КРЕДИТВЕСТ БАНК" за 2010 рік

03150, м. Київ, вул. Ковпака, 17.
Ліцензія НБУ № 235 від 09.02.2009 р.

Баланс ПАТ "КРЕДИТВЕСТ БАНК" На кінець дня 31 грудня 2010 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Звітний рік	Попередній рік
1	2	3	4	5
	АКТИВИ			
1	Грошові кошти та їх еквіваленти	4	159 744	110 877
2	Торгові цінні папери		-	-
3	Інші фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю з визнанням результату переоцінки у фінансових результатах		-	-
4	Кошти в інших банках	5	119 967	25 213
5	Кредити та заборгованість клієнтів	6	47 864	148 519
6	Цінні папери в портфелі банку на продаж		-	-
7	Цінні папери в портфелі банку до погашення		-	-
8	Інвестиції в асоційовані компанії		-	-
9	Інвестиційна нерухомість		-	-
10	Дебіторська заборгованість щодо поточного податку на прибуток		-	-
11	Відстрочений податковий актив		22	-
12	Гудвіл		-	-
13	Основні засоби та нематеріальні активи	7	1 781	2 354
14	Інші фінансові активи	8	5	64
15	Інші активи	9	8 176	7 697
16	Довгострокові активи, призначені для продажу, та активи групи вибуття	10	3 002	-
17	**Усього активів**		**340 561**	**294 724**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
18	Кошти банків	11	143 162	24 754
19	Кошти клієнтів	12	79 534	152 902
20	Боргові цінні папери, емітовані банком		-	-
21	Інші залучені кошти		-	-
22	Зобов'язання щодо поточного податку на прибуток		634	45
23	Відстрочені податкові зобов'язання		-	116
24	Резерви за зобов'язаннями	13	9	33
25	Інші фінансові зобов'язання	14	47	40
26	Інші зобов'язання	15	242	39
27	Субординований борг	16	39 997	40 114
28	Зобов'язання, що пов'язані з довгостроковими активами, призначеними для продажу (чи групами вибуття)		-	-
29	**Усього зобов'язань**		**263 625**	**218 043**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
30	Статутний капітал	17	75 077	75 077
31	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)		255	782
32	Резервні та інші фонди банку	18	1 604	822
33	Чисті активи, що належать акціонерам (учасникам) банку		76 936	76 681
34	Частка меншості		-	-
35	Усього власного капіталу та частка меншості		76 936	76 681
36	**Усього пасивів**		**340 561**	**294 724**

Голова Правління — **Аднан Аначалі**
Головний бухгалтер — **І. М. Кузьменко**

Звіт про фінансові результати ПАТ "КРЕДИТВЕСТ БАНК" за 2010 рік

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Звітний рік	Попередній рік
1	2	3	4	5
1	Чистий процентний дохід/ (Чисті процентні витрати)		14 152	17 342
1.1	Процентні доходи	19	24 598	30 532
1.2	Процентні витрати	19	(10 446)	(13 190)
2	Комісійні доходи	20	6 141	5 156
3	Комісійні витрати	20	(1 124)	(1 657)
4	Результат від торгових операцій з цінними паперами в торговому портфелі банку		-	-
5	Результат від операцій з хеджування		-	-
6	Результат від переоцінки інших фінансових інструментів, що обліковуються за справедливою вартістю з визнанням результату переоцінки у фінансових результатах		-	-
7	Результат від торгівлі іноземною валютою		857	1 536
8	Прибуток/(збиток), який виникає під час первісного визнання фінансових активів за процентною ставкою, вищою або нижчою, ніж ринкова		-	-
9	Прибуток/(збиток), який виникає під час первісного визнання фінансових зобов'язань за процентною ставкою, вищою або нижчою, ніж ринкова		-	-
10	Результат від переоцінки об'єктів інвестиційної нерухомості		-	-
11	Результат від переоцінки іноземної валюти		(213)	(39)
12	Резерв під заборгованість за кредитами (активами)	5, 6, 9, 10	2 400	(10 622)
13	Знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж		-	-
14	Результат від продажу цінних паперів у портфелі банку на продаж		-	-
15	Знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення		-	-
16	Резерви за зобов'язаннями	13, 28	24	59
17	Інші операційні доходи	21	97	12 113
18	Доходи/(витрати) від дострокового погашення заборгованості		-	-
19	Адміністративні та інші операційні витрати	22	(21 460)	(22 737)
20	Дохід від участі в капіталі		-	-
21	Прибуток/(збиток) до оподаткування		874	1 150
22	Витрати на податок на прибуток	23	(619)	(368)
23	Прибуток/(збиток) після оподаткування		255	782
24	Чистий прибуток/(збиток) від продажу довгострокових активів, призначених для продажу		-	-
25	**Чистий прибуток/(збиток)**		**255**	**782**
26	Прибуток/(збиток) консолідованої групи:		-	-
26.1	Материнського банку		-	-
26.2	Частки меншості		-	-
27	Чистий прибуток/(збиток) на одну просту акцію	24	-	-
28	Скоригований чистий прибуток/ (збиток) на одну просту акцію	24	-	-

Голова Правління — **Аднан Аначалі**
Головний бухгалтер — **І. М. Кузьменко**

Звіт про рух грошових коштів ПАТ "КРЕДИТВЕСТ БАНК" за 2010 рік (непрямий метод)

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Звітний рік	Попередній рік
1	2	3	4	5
	Грошові кошти від операційної діяльності:			
1	Чистий прибуток/(збиток) за рік		255	782
	Коригування для приведення суми чистого прибутку/(збитку) до суми грошових надходжень від операцій:			
2	Амортизація	8	767	720
3	Чисте збільшення/(зменшення) резервів за активами		(2 844)	10 594
4	Нараховані доходи		(3 931)	(1 649)
5	Нараховані витрати		(465)	(500)
6	Торговельний результат			-
7	Нарахований та відстрочений податок	23	452	(60)
8	Прибуток/(збиток) від продажу інвестицій		-	-
9	Прибуток від інвестицій в асоційовані компанії		-	-
10	Амортизація дисконту і премії фінансових інструментів		-	-
11	Інший рух коштів, що не є грошовим		-	-
12	**Чистий грошовий прибуток/(збиток) до зміни операційних активів та зобов'язань**		**(6 021)**	**9 887**
	Зміни в операційних активах та зобов'язаннях:			
13	Чистий (приріст)/зниження за торговими цінними паперами		-	-
14	Чистий (приріст)/зниження за іншими фінансовими активами, що відображаються за справедливою вартістю з визнанням переоцінки через прибутки/збитки		-	-
15	Чистий (приріст)/зниження за коштами в інших банках	5	(94 717)	(24 852)
16	Чистий (приріст)/зниження за кредитами та заборгованістю клієнтам	6	104 408	(48 071)
17	Чистий (приріст)/зниження за іншими фінансовими активами	9	43	512
18	Чистий (приріст)/зниження за іншими активами	10	(480)	1791
19	Чистий (приріст)/зниження за коштами інших банків	11	118 404	24 754
20	Чистий (приріст)/зниження за коштами клієнтів	12	(72 898)	88 285
21	Чистий (приріст)/зниження за борговими цінними паперами, що емітовані банком		-	-
22	Чистий (приріст)/зниження за іншими фінансовими зобов'язаннями	14	7	(230)
23	Чистий (приріст)/зниження за резервами під зобов'язання та відрахування та інші зобов'язання	13,15	178	(30)
24	**Чисті грошові кошти, що отримані від операційної діяльності/(використані в операційній діяльності)**		**54 945**	**42 158**
	Грошові кошти від інвестиційної діяльності:			
25	Придбання цінних паперів у портфелі банку на продаж		-	-
26	Дохід від реалізації цінних паперів у портфелі банку на продаж		-	-
27	Придбання цінних паперів у портфелі банку до погашення	7	-	23 000
28	Дохід від погашення цінних паперів у портфелі банку до погашення		-	-
29	Придбання основних засобів	8	(144)	691
30	Дохід від реалізації основних засобів		-	-
31	Дивіденди отримані		-	-
32	Придбання дочірніх компаній за мінусом отриманих грошових коштів		-	-
33	Дохід від реалізації дочірньої компанії за мінусом виплачених грошових коштів		-	-
34	Придбання асоційованих компаній		-	-
35	Дохід від реалізації асоційованих компаній		-	-
36	Придбання інвестиційної нерухомості		-	-
37	Дохід від реалізації інвестиційної нерухомості		-	-
38	Придбання нематеріальних активів	8	(51)	(118)
39	Дохід від вибуття нематеріальних активів		-	-
40	**Чисті грошові кошти, що отримані від інвестиційної діяльності/(використані в інвестиційній діяльності)**		**(195)**	**23 573**
	Грошові кошти від фінансової діяльності:			
41	Отримані інші залучені кошти		-	-
42	Повернення інших залучених коштів		-	-
43	Отримання субординованого боргу	16	(117)	1 425
44	Погашення субординованого боргу		-	-
45	Емісія звичайних акцій		-	-
46	Емісія привілейованих акцій		-	-
47	Інші внески акціонерів, окрім емісії акцій		-	-
48	Викуп власних акцій		-	-
49	Продаж власних акцій		-	-
50	Дивіденди виплачені		-	-
51	Інші виплати акціонерам, окрім дивідендів		-	-
52	**Чисті грошові кошти, що отримані від фінансової діяльності/(використані у фінансовій діяльності)**		**(117)**	**1 425**
53	Вплив змін обмінного курсу на грошові кошти та їх еквіваленти		-	-
54	**Чистий приплив (відплив) грошових коштів та їх еквівалентів**		**48 867**	**77 043**
55	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року	4	110 877	33 834
56	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року	4	159 744	110 877

Голова Правління — **Аднан Аначалі**
Головний бухгалтер — **І. М. Кузьменко**

Звіт про власний капітал ПАТ "КРЕДИТВЕСТ БАНК" за 2010 рік

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Належить акціонерам материнського банку: статутний капітал	резервні та інші фонди банку	нерозподілений прибуток	усього	Частка меншості	Усього власного капіталу
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Залишок на 1 січня попереднього року		**75 077**	**272**	**550**	**75 899**	**-**	**75 899**
2	Вплив переходу на нові та/або переглянуті стандарти і тлумачення, що забезпечують контекст, у якому слід читати стандарти		-	-	-	-	-	-
3	Скоригований залишок на 1 січня попереднього року		75 077	272	550	75 899	-	75 899
4	Цінні папери в портфелі банку на продаж:		-	-	-	-	-	-
4.1	Результат переоцінки до їх справедливої вартості		-	-	-	-	-	-
4.2	Продаж або втрати від зменшення корисності		-	-	-	-	-	-
5	Основні засоби та нематеріальні активи:		-	-	-	-	-	-
5.1	Результат переоцінки		-	-	-	-	-	-
5.2	Реалізований результат переоцінки		-	-	-	-	-	-
6	Результат переоцінки за операціями хеджування		-	-	-	-	-	-
7	Накопичені курсові різниці		-	-	-	-	-	-
8	Відстрочені податки		-	-	-	-	-	-
9	Чистий дохід/(збиток), що визнаний безпосередньо у складі власного капіталу	17,18	-	-	-	-	-	-
10	Прибуток/(збиток) за рік	17,18	-	550	232	782	-	782
11	Усього доходів/(збитків), що визнані за рік	17,18	-	550	232	782	-	782
12	Емісія акцій		-	-	-	-	-	-
13	Власні акції, що викуплені в акціонерів:		-	-	-	-	-	-
13.1	Викуплені		-	-	-	-	-	-
13.2	Продаж		-	-	-	-	-	-
13.3	Анулювання		-	-	-	-	-	-
14	Об'єднання компаній		-	-	-	-	-	-
15	Дивіденди, за якими прийнято рішення щодо виплати		-	-	-	-	-	-
16	**Залишок на кінець дня 31 грудня попереднього року (залишок на 1 січня звітного року)**		**75 077**	**822**	**782**	**76 681**	**-**	**76 681**
17	Скоригований залишок на початок звітного року		**75 077**	**822**	**782**	**76 681**	**-**	**76 681**
17.1	Коригування Зміна облікової політики		-	-	-	-	-	-
17.2	Виправлення помилок		-	-	-	-	-	-
18	Цінні папери в портфелі банку на продаж:		-	-	-	-	-	-
18.1	Результат переоцінки до їх справедливої вартості		-	-	-	-	-	-
18.2	Продаж або втрати від зменшення корисності		-	-	-	-	-	-
19	Основні засоби та нематеріальні активи:		-	-	-	-	-	-
19.1	Результат переоцінки		-	-	-	-	-	-
19.2	Реалізований результат переоцінки		-	-	-	-	-	-
20	Результат переоцінки за операціями хеджування		-	-	-	-	-	-
21	Накопичені курсові різниці		-	-	-	-	-	-
22	Відстрочені податки		-	-	-	-	-	-
23	Чистий дохід/(збиток), що визнаний безпосередньо у складі власного капіталу	17,18	-	-	-	-	-	-
24	Прибуток/збиток за рік	17,18	-	782	(527)	255	-	255
25	Усього доходів/(збитків), що визнані за рік	17,18	-	782	(527)	255	-	255
26	Емісія акцій		-	-	-	-	-	-
27	Власні акції, що викуплені в акціонерів:		-	-	-	-	-	-
27.1	Викуплені		-	-	-	-	-	-
27.2	Продаж		-	-	-	-	-	-
27.3	Анулювання		-	-	-	-	-	-
28	Об'єднання компаній		-	-	-	-	-	-
29	Дивіденди, за якими прийнято рішення щодо виплати		-	-	-	-	-	-
30	**Залишок на кінець дня 31 грудня звітного року**		**75 077**	**1 604**	**255**	**76 936**	**-**	**76 936**

Голова Правління — **Аднан Аначалі**
Головний бухгалтер — **І. М. Кузьменко**

Примітка "Рахунки довірчого управління"

Залишки за рахунками довірчого управління станом на кінець дня 31 грудня 2010 року та станом на кінець дня 31 грудня 2009 року в балансі ПАТ "КРЕДИТВЕСТ БАНК" відсутні. У зв'язку з відсутністю даних примітка "Рахунки довірчого управління" не надається.

Річна фінансова звітність ПАТ "КРЕДИТВЕСТ БАНК" у повному обсязі разом із аудиторським висновком аудиторської фірми "БАЛАНС" розміщена на офіційному сайті банку www.creditwest.kiev.ua.

Примітка «Потенційні зобов'язання банку»

а) розгляд справ у суді.

Банк станом на 01 січня 2011 року не має справ, що знаходяться в суді, що можуть суттєво вплинути на ведення фінансової та/або господарської діяльності банку.

б) можливість виникнення потенційних податкових зобов'язань.

Керівництво банку вважає, що інформація про непередбачені зобов'язання, що пов'язані з виникненням податкових зобов'язань в ПАТ "КРЕДИТВЕСТ БАНК" відсутня.

в) зобов'язання з капітальних вкладень.

Банк не має невиконаних контрактних зобов'язань, пов'язаних із придбанням основних засобів та нематеріальних активів.

г) зобов'язання оперативного лізингу (оренди).

Таблиця «Майбутні мінімальні орендні платежі за невідмовною орендою»

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітний рік	Попередній рік
1	2	3	4
1	До 1 року	1 285	287
2	Від 1 до 5 років	-	1 229
3	Понад 5 років	-	-
4	Усього	1 285	1 516

ПАТ "КРЕДИТВЕСТ БАНК" не має договорів суборенди.

ґ) зобов'язання, що пов'язані з кредитуванням.

Таблиця «Структура зобов'язань, що пов'язані з кредитуванням»

(тис.грн)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Звітний рік	Попередній рік
1	2	3	4	5
1	Зобов'язання з кредитування, що надані		-	-
2	Невикористані кредитні лінії		168 744	128 536
3	Експортні акредитиви		-	-
4	Імпортні акредитиви		-	-
5	Гарантії видані		-	-
6	Резерв за зобов'язаннями, що пов'язані з кредитуванням		(9)	(33)
7	Усього зобов'язань, що пов'язані з кредитуванням за мінусом резерву		168 735	123 503

Філія державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області організовує аукціон, з продажу майна банкрута: ТзОВ "Київ". Для продажу пропонуються:

Лот№1 Не житлова будівля-**Гаражів,** (літ.Б), заг. площею 557,80 м кв., що знаходиться за адресою: Чернівецька обл. Хотинський р-н с.Владична, вул. О.Кобилянської, 27-В., **стартова ціна 68400,00 грн. з ПДВ;** Лот№2 Не житлові будівлі — Цех (літ. В) з навісом (літ. В), цех загальною площею 2 209,00м кв., навіс загальною площею 446,50 м кв., що знаходяться за адресою: Чернівецька обл. Хотинський р-н с.Владична, вул. Кобилянської, 27-Г, **стартова ціна 522 000,00 грн. з ПДВ;** Лот№3 Не житлова будівля — Контора (літ. А), площею 203,90 мкв, що знаходиться за юр. адресою: Чернівецька обл. Хотинський р-н с.Владична, вул. О.Кобилянської, 42, **стартова ціна 50400,00 грн. з ПДВ; Лот№5 Стільниці в зборі-24шт, ціна 4066,00 грн. з ПДВ.** Майно знаходиться за адресою: вул. О.Кобилянської, 27-Г. с.Владична, Хотинського р-ну Чернівецької обл. З технічною характеристикою майна банкрута та умовами участі в аукціоні можна ознайомитись у організатора аукціону за телефонами (0372) 584368, 0505228757. Заявки приймаються за адресою: м.Чернівці, вул. Головна, 44/24, ЧФ ДГУ "Агентство з питань банкрутства". Останній день подання заявок "16" травня 2011р. Аукціон відбудеться "19" травня 2011р. об 10 год. за адресою: м. Чернівці, вул. Головна, 44/24, Чернівецька філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства".

Постановою Господарського суду Одеської області (м. Одеса, проспект Шевченка, 29), справа № 1/17-793-2011, визнано банкрутом ТОВ «УКРАГРОТЕХНОЛОГІЇ» (65020, Одеська обл., м. Одеса, вул. Дігтярна, буд. 7, кв. 4, код ЄДРПОУ 33017189).

Ліквідатором банкрута призначено голову ліквідаційної комісії Мільчева Ігоря Івановича.

Банкрутство порушено в порядку ст. 51 Закону України № 2343.

Постановою господарського суду Харківської області від 11.04.11 по справі № Б-5023/1745/11 Приватне підприємство "ОЛА-ЛОГІСТІК" (61001, м. Харків, пр. Московський, буд. 144, код ЄДРПОУ 35856905) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначена Супонько Ганна Іванівна (ідентифікаційний номер 31763815585, адреса: 61068, м. Харків, вул. Кірова, буд. 14, кв. 11).

Господарським судом АР Крим (95003, м. Сімферополь, вул. О. Невського/Річна, 29/11) 02.03.2011 р. порушена справа № 5002-16/765-2011 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Техноторг-2000» (95022, м. Сімферополь, вул. Глінки, буд. 68, р/р 26006047022601 в ВАТ «Сведбанк», м. Київ, МФО 300164, Код 31173594). Розпорядником майна призначений Котлов Володимир Вікторович (ліцензія АВ № 521504, 99704, Севастополь, вул. Каширська, буд. 1а, кв. 10).

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів. Мета оголошення - виявлення всіх кредиторів та можливих санаторів.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21100, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 27.05.10 р. по справі № 15/26-10 визнано банкрутом дочірнє підприємство Вінницьке спеціалізоване управління 126 ВАТ «Центростальконструкція» (м. Вінниця, вул. Енергетична, 5, код ЄДРПОУ 01413649) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Калініна Павла Олексійовича (м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 2, к. 411, тел./ф 0432-52-03-41).

Філія державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області організовує аукціон, з продажу майна банкрута: ТзОВ "Ставчанське" з 30 % знижкою. Для продажу пропонуються:

Лот №1 **Матеріали вилучені від розбирання будівлі Корівника,** вартість ліквідації - початкова **ціна 12040,00 грн. без ПДВ,** за адресою: с.Ставчани, Хотинського р-ну Чернівецької обл.; Лот №2 **Шафи б/в - 6 шт.** - початкова **ціна 126, 00 грн.;** Лот №3 **Трельяж б/в,** початкова **ціна 56 грн.;** Лот№4 **Стільці-16 шт. б/в,** початкова **ціна 322 грн.** Реалізація майна без ПДВ. Майно, знаходиться за адресою: с.Ставчани, Хотинського р-ну Чернівецької обл. З технічною характеристикою майна та умовами участі в аукціоні можна ознайомитись у організатора аукціону за телефонами (0372) 584368, 050 522 87 57.

Заявки приймаються за адресою: м.Чернівці, вул. Головна, 44/24, ЧФ ДГУ "Агентство з питань банкрутства". Останній день подання заявок "16" травня 2011р. Аукціон відбудеться "19" травня 2011р. об 11 год. за адресою: м. Чернівці, вул. Головна, 44/24, Чернівецька філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства".

Ухвалою Господарського суду міста Севастополя (99011, м. Севастополь, вул. Л. Павліченка, 5) від 17.03.2011 р. порушено провадження у справі № 5020-385/2011 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «О.Т.С.» (99005, АР Крим, м. Севастополь, вул. Леніна, 19, ідентифікаційний код 30019225, р/р № 260010591700 в ПАТ «Банк «Український капітал», МФО 320371).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Гордієнка Андрія Івановича (49126, м. Дніпропетровськ, ж/м Сокіл, буд. 1, корпус 8, кв. 7, ліцензія серія АВ № 547717 від 09.08.2010 р., ідентифікаційний № 2874306598).

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Фінансовий звіт ПАТ "Дойче Банк ДБУ" за 1 квартал 2011 року

Баланс
за 1 квартал 2011 року
ПАТ "Дойче Банк ДБУ"

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
1	2	4	5
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та їх еквіваленти	12 101	14 069
2	Торгові цінні папери	0	0
3	Інші фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю з визначенням результату переоцінки у фінансових результатах	0	0
4	Кошти в інших банках, у тому числі:	24 000	35 008
4.1	В іноземній валюті	0	0
5	Резерви під знецінення коштів в інших банках	(240)	(350)
5.1	Резерви у відсотках до активу	1	1
6	Кредити та заборгованість клієнтів, у тому числі:	16 000	15 000
6.1	Кредити та заборгованість юридичних осіб, у тому числі:	16 000	15 000
6.1.1	В іноземній валюті	0	0
6.2	Кредити та заборгованість фізичних осіб, у тому числі:	0	0
6.2.1	В іноземній валюті	0	0
7	Резерви під знецінення кредитів	(200)	(3 000)
7.1	Резерви у відсотках до активу	1	20
8	Цінні папери в портфелі банку на продаж	225 998	162 374
9	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
9.1	Резерви у відсотках до активу	0	0
10	Цінні папери в портфелі банку до погашення	0	0
11	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	0	0
11.1	Резерви у відсотках до активу	0	0
12	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	0	0
13	Інвестиційна нерухомість	0	0
14	Дебіторська заборгованість щодо поточного податку на прибуток	0	0
15	Відстрочений податковий актив	11 800	9 924
16	Основні засоби та нематеріальні активи	1 474	1 622
17	Інші фінансові активи	23	20
18	Резерви під інші фінансові активи	(1)	0
18.1	Резерви у відсотках до активу	5	0
19	Інші активи	249	500
20	Резерви під інші активи	(50)	(112)
20.1	Резерви у відсотках до активу	20	22
21	Довгострокові активи, призначені для продажу, та активи групи вибуття	0	0
22	Резерви під зменшення корисності інвестицій в асоційовані й дочірні компанії, що утримуються з метою продажу	0	0
22.1	Резерви у відсотках до активу	0	0
23	**Усього активів, у тому числі:**	**291 154**	**235 055**
23.1	В іноземній валюті	885	1 535
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
24	Кошти банків, у тому числі:	0	0
24.1	В іноземній валюті	0	0
25	Кошти юридичних осіб, у тому числі:	80 814	25 413
25.1	В іноземній валюті	391	1 124
25.2	Кошти юридичних осіб на вимогу, у тому числі:	21 176	19 404
25.2.1	В іноземній валюті	391	1 124
26	Кошти фізичних осіб, у тому числі:	0	0
26.1	В іноземній валюті	0	0
26.2	Кошти фізичних осіб на вимогу, у тому числі:	0	0
26.2.1	В іноземній валюті	0	0
27	Боргові цінні папери, емітовані банком, у тому числі:	0	0
27.1	В іноземній валюті	0	0
28	Інші залучені кошти	0	0
29	Зобов'язання щодо поточного податку на прибуток	0	0
30	Відстрочені податкові зобов'язання	1 504	745
31	Резерви за зобов'язаннями	14 844	11 549
32	Інші фінансові зобов'язання	37	1 967
33	Інші зобов'язання	2 907	2 327
34	Субординований борг	0	0
35	Зобов'язання, що пов'язані з довгостроковими активами, призначеними для продажу, чи групами вибуття	0	0
36	**Усього зобов'язань, у тому числі:**	**100 106**	**42 001**
36.1	В іноземній валюті	17 085	13 870
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
37	Статутний капітал	228 666	228 666
38	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	0	0
39	Емісійні різниці	0	0
40	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	0	0
41	Резерви переоцінки необоротних активів, у тому числі:	0	0
41.1	Резерви переоцінки нерухомості	0	0
41.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	0	0
42	Резерви переоцінки цінних паперів	498	(109)
43	Резерви переоцінки за операціями хеджування	0	0
44	Прибуток/Збиток минулих років	(35 504)	(6 553)
45	Прибуток/Збиток поточного року	(2 612)	(28 950)
46	**Усього власного капіталу**	**191 048**	**193 054**
47	**Усього пасивів**	**291 154**	**235 055**

Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках"
за 1 квартал 2011 року ПАТ "Дойче Банк ДБУ"

(тис.грн)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+;-)
1	2	3	4	5
1	Гарантії, що надані	179 057	155 737	+ 23 320
2	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	0	0	0
3	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	199 961	259 745	- 59 784
4	Надана застава	0	0	0

Звіт про фінансові результати
за 1 квартал 2011 року
ПАТ "Дойче Банк ДБУ"

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу: поточного року	На звітну дату кварталу: попереднього фінансового року
1	2	3	4
1	Чистий процентний дохід/(Чисті процентні витрати)	3 544	2 861
1.1	Процентні доходи	3 602	2 861
1.2	Процентні витрати	(58)	0
2	Чистий комісійний дохід/(Чисті комісійні витрати)	1 418	76
2.1	Комісійні доходи	2 000	132
2.2	Комісійні витрати	(582)	(56)
3	Результат від торгових операцій з цінними паперами в торговому портфелі банку	0	0
4	Результат від операцій з хеджування	0	0
5	Результат від переоцінки інших фінансових інструментів, які обліковуються за справедливою вартістю з визнанням результату переоцінки у фінансових результатах	0	0
6	Результат від торгівлі іноземною валютою	28	21
7	Прибуток/(Збиток), який виникає під час первісного визнання фінансових активів за процентною ставкою, вищою або нижчою, ніж ринкова	0	0
8	Прибуток/(Збиток), який виникає під час первісного визнання фінансових зобов'язань за процентною ставкою, вищою або нижчою, ніж ринкова	0	0
9	Результат від переоцінки об'єктів інвестиційної нерухомості	0	0
10	Результат від переоцінки іноземної валюти	(63)	0
11	Резерви під заборгованість за кредитами	2 909	540
12	Знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
13	Результат від продажу цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
14	Знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	0	0
15	Резерви за зобов'язаннями	(3 294)	31
16	Інші операційні доходи	0	5
17	Доходи/(Витрати) від дострокового погашення заборгованості	0	0
18	Адміністративні та інші операційні витрати	(8 272)	(7 028)
19	Результат від участі в капіталі	0	0
19.1	Дохід від участі в капіталі	0	0
19.2	Втрати від участі в капіталі	0	0
20	Дохід/(Збиток) від довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
21	Прибуток/(Збиток) до оподаткування	(3 730)	(3 494)
22	Витрати на податок на прибуток	1 118	824
23	Прибуток/(Збиток) після оподаткування	(2 612)	(2 670)
24	Чистий прибуток/(збиток) від продажу довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
25	Чистий прибуток/(збиток) банку	(2 612)	(2 670)

Примітка "Окремі показники діяльності банку"
за 1 квартал 2011 року
ПАТ "Дойче Банк ДБУ"

Рядок	Найменування рядка	На звітну дату	Нормативні показники
1	2	3	4
1	Регулятивний капітал банку (тис. грн.)	187 842	120000
2	Адекватність регулятивного капіталу (%)	109.92	не менше 12%
3	Співвідношення регулятивного капіталу до сукупних активів (%)	65.06	не менше 9%
4	Поточна ліквідність (%)	83.9	не менше 40%
5	Максимальний розмір кредитного ризику на одного контрагента (%)	21.17	не більше 25%
6	Великі кредитні ризики (%)	106.9	не більше 800%
7	Максимальний розмір кредитів, гарантій та поручительств, наданих одному інсайдеру (%)	3.48	не більше 5%
8	Максимальний сукупний розмір кредитів, гарантій та поручительств, наданих інсайдерам (%)	3.48	не більше 30%
9	Рентабельність активів (%)	0	x
10	Кредитні операції, що класифіковані як "стандартні" (тис. грн.)	94 191	x
10.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	841	x
11	Кредитні операції, що класифіковані як "під контролем" (тис. грн.)	174 481	x
11.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	5 081	x
12	Кредитні операції, що класифіковані як "субстандартні" (тис. грн.)	150 346	x
12.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	9 361	x
13	Кредитні операції, що класифіковані як "сумнівні" (тис. грн.)	0	x
13.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	0	x
14	Кредитні операції, що класифіковані як "безнадійні" (тис. грн.)	0	x
14.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	0	x
15	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	(0,01)	x
16	Сума сплачених дивідендів за 2010 рік на одну:	0	x
16.1	Просту акцію	0	x
16.2	Привілейовану акцію	0	x
17	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10 і більше відсотками статутного капіталу банку	Дойче Банк АГ код країни 276 пряма участь 100% опосередкована участь 0%	x

Примітка "Рахунки довірчого управління" не заповнюється у зв'язку із відсутністю даних.

Голова Правління — **Сєрьогін К.В.**
Головний бухгалтер — **Рибенко О.В.**

Приватне акціонерне товариство "БАКМЕД",
місцезнаходження: 02098, м. Київ, вул. Березняківська, 29, ідентифікаційний код 14274480, повідомляє, що повідомляє, що "01" червня 2011 року о 16.00 годині за адресою: 02098, м. Київ, вул. Березняківська, 29, 5-й поверх, зал засідань, відбудуться Позачергові Загальні збори акціонерів ПрАТ "БАКМЕД" з наступним порядком денним:

1. Про підведення підсумків (схвалення та визнання задовільною) роботи Комісії з припинення ПрАТ "БАКМЕД".
2. Про затвердження передавального акту (документу стосовно передання всього майна та переходу всіх прав та обов'язків від ПрАТ "БАКМЕД" до його правонаступника - Товариства з обмеженою відповідальністю "БАКМЕД").
3. Про затвердження Звіту про наслідки обміну акцій у статутному капіталі ПрАТ "БАКМЕД" на письмові зобов'язання про видачу відповідної кількості часток Товариства з обмеженою відповідальністю "БАКМЕД", яке є правонаступником ПрАТ "БАКМЕД", в проекті поданому на розгляд.
4. Про найменування правонаступника ПрАТ "БАКМЕД" - ТОВ "БАКМЕД".
5. Про місцезнаходження ТОВ "БАКМЕД", яке є правонаступником ПрАТ "БАКМЕД".
6. Про затвердження розміру Статутного (Складеного) капіталу ТОВ "БАКМЕД, яке є правонаступником ПрАТ "БАКМЕД".
7. Про затвердження складу Учасників ТОВ "БАКМЕД, яке є правонаступником ПрАТ "БАКМЕД" та розміру їх часток у Статутному (Складеному) капіталі ТОВ "БАКМЕД".
8. Про затвердження структури органів управління ТОВ "БАКМЕД, яке є правонаступником ПрАТ "БАКМЕД".
9. Затвердження Статуту ТОВ "БАКМЕД, яке є правонаступником ПрАТ "БАКМЕД", який повинен містити відомості, передбачені чинним законодавством України.
10. Про створення (обрання) та призначення виконавчого органу управління ТОВ "БАКМЕД, яке є правонаступником ПрАТ "БАКМЕД" та припинення повноважень Комісії з припинення ПрАТ "БАКМЕД".
11. Про призначення особи (осіб), якій (яким) доручено виконати всі необхідні дії, пов'язані з державною реєстрацією ТОВ "БАКМЕД, яке є правонаступником ПрАТ "БАКМЕД" та державною реєстрацією припинення ПрАТ "БАКМЕД".

Втрачений бланк полісу ЗК СК «Інвестсервіс» № UA 035/6836755 вважати недійсним.

Закрите акціонерне товариство «УКРАЇНСЬКИЙ ІННОВАЦІЙНИЙ СОЮЗ» (адреса місцезнаходження: Україна, 02095, місто Київ, вулиця Анни Ахматової, будинок 35, офіс 277, телефон/факс +38 044-490-20-84, ідентифікаційний код № 30632729) повідомляє, що 05 квітня 2011 року позачерговими загальними зборами акціонерів товариства було прийнято рішення про припинення Закритого акціонерного товариства «УКРАЇНСЬКИЙ ІННОВАЦІЙНИЙ СОЮЗ» шляхом перетворення в Товариство з обмеженою відповідальністю «ІНВЕСТ-ГЛОБАЛ-ГРУП» та призначено комісію з припинення товариства у наступному складі: Голова комісії з припинення Галицький Олег Петрович (ідентифікаційний номер № 2827019430), Член Комісії з припинення Ганькевич Віктор Володимирович (ідентифікаційний номер № 2768703398). Про прийняття черговими Загальними зборами акціонерів ЗАТ «УКРАЇНСЬКИЙ ІННОВАЦІЙНИЙ СОЮЗ» рішення щодо реорганізації Дарницькою районною у місті Києві державною адміністрацією 07.04.2011 року до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців внесено відповідний запис.

Заявлення кредиторами вимог до ЗАТ «УКРАЇНСЬКИЙ ІННОВАЦІЙНИЙ СОЮЗ» здійснюється шляхом направлення вказаних вимог Комісії з припинення товариства за адресою: Україна, 02095, місто Київ, вулиця Анни Ахматової, будинок 35, офіс 277, протягом 2 (двох) місяців з моменту публікації вказаного оголошення.

Комісія з припинення ЗАТ «УКРАЇНСЬКИЙ ІННОВАЦІЙНИЙ СОЮЗ».

Постановою Господарського суду Вінницької області, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7, від 31.03.11 р. № 5/49-09 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ Торговий дім «Віктор», Код ЄДРПОУ 31254966, 21050, м. Вінниця, вул. Соборна, 52.

Постановою Господарського суду Вінницької області, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7, від 31.03.11 р. № 5/109-09 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ Торговий дім «Віктор», Код ЄДРПОУ 32938712, 23223, вул. 7-й км. Хмельницького шосе, с. Зарванці, Вінницького р-ну, Вінницької обл..

Постановою Господарського суду Вінницької області, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7, від 29.03.2011 р. № 5/160-10 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ПСП «Золота Нива», Код ЄДРПОУ 31398434, вул. Кірова, б. 45, с. Телелинці, Жмеринського району, Вінницької обл.. Ліквідатором вищевказаних підприємств призначено арбітражного керуючого Томашука М. С., с. Майдан-Чапельський, 1-пров. Лісовий, 16, Вінницька область, Вінницький район. Тел. 0963002041.

Ухвалою Господарського суду Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушено провадження у справі № 5/16/2011/5003 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Поділля-П», с. Гопчиця, Погребищенського району, Вінницької обл., Код ЄДРПОУ 34334860, п/р 26004053105040 в ПАТ «Приватбанк», МФО 321842, розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Томашук М. С., с. Майдан-Чапельський, 1-пров. Лісовий, 16, Вінницька обл., Вінницький р-н., тел. 0963002041, претензії кредиторів приймаються протягом 30-ти днів з моменту виходу оголошення.

Оголошення про односторонній правочин
до Договорів банківського рахунку АБ "Укргазбанк"
ШАНОВНІ КЛІЄНТИ!

Повідомляємо, що з 01.05.2011 АБ "Укргазбанк" вносить зміни до Тарифів та інших параметрів розрахунково-касового обслуговування клієнтів юридичних осіб (крім неприбуткових організацій), фізичних осіб-підприємців, приватних нотаріусів та адвокатів Тарифний план "Стандарт", затверджених як додаток №4 до Протоколу Тарифного комітету №5 від 14.04.2008, із змінами та доповненнями.

Зазначені зміни вносяться в рамках одностороннього письмового правочину Банку відповідно до Договорів банківського рахунку (які були укладені або переукладені з клієнтами починаючи з 18.11.2010).

Детальну інформацію щодо зазначених змін Ви можете дізнатись безпосередньо в банку, на офіційному веб-сайті www.ukrgasbank.com, за телефонами Служби цілодобової клієнтської підтримки: 0-800-309-000 (безкоштовно в межах України), (044) 494-46-50.

Заступник Голови Правління **Д.В. Чернишов**

Закрите акціонерне товариство "Група "Розвиток" (адреса місцезнаходження: Україна, 01004, м. Київ, вул. Басейна, буд. 7-б, телефон/факс +38 044-235-20-23, ідентифікаційний код №34881202) повідомляє, що 17 вересня 2010 року позачерговими загальними зборами акціонерів товариства було прийняте рішення про припинення Закритого акціонерного товариства "Група "Розвиток" шляхом його ліквідації та призначено ліквідаційну комісію у наступному складі: Голова ліквідаційної комісії Дембовський Валентин Володимирович (ідентифікаційний номер 2978210791), член комісії Кукотенко Ірина Михайлівна (ідентифікаційний номер 2911909805), член комісії - Пушкіна Лариса Олександрівна (ідентифікаційний номер 2312703827). Про прийняття позачерговими Загальними зборами акціонерів Закритого акціонерного товариства "Група "Розвиток" рішення щодо ліквідації Печерською районною у місті Києві державною адміністрацією 27 вересня 2010 року до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців внесено відповідний запис.

Заявлення кредиторами вимог до ЗАТ "Група "Розвиток" здійснюється шляхом направлення вказаних вимог ліквідаційній комісії за адресою: Україна, 01004, м. Київ, вул. Басейна, буд. 7-б.

Ліквідаційна комісія ЗАТ "Група "Розвиток".

ТОВ «Австрія-Капітал», код ЄДРПОУ 33052511, м. Київ, вул. Козацька, буд. 122, повідомляє, що відповідно до протоколу № 02/03 загальних зборів учасників Товариства з обмеженою відповідальністю «Австрія-Капітал» від «02» березня 2011 року відкрито ліквідаційну процедуру Підприємства. Вимоги кредиторів приймаються Головою ліквідаційної комісії протягом двох місяців з дня публікації оголошення про ліквідацію за адресою: 03022, м. Київ, вул. Козацька, 122, тел. (096) 269 23 36.

Постановою господарського суду Рівненської області (33001, м. Рівне, Яворницького, 59) від 30.03.2011 року по справі № 8/4 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Підприємця Товкача Андрія Миколайовича (ІК 2926008739, вул. Костромська, буд 3, кв. 32, м. Рівне, 33000), ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сокотуна В. А. (ліцензія серії АВ № 307444 від 27.04.07 р., м Рівне, вул. Макарова, 56/41, 33024).

Постановою Господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 14.03.2011 р. по справі № Б13/020-11 (суддя Наріжний С. Ю.) ТОВ «ВВС+». 07700, Київська обл., м. Яготин, вул. Поштова, 70, ідентифікаційний код 24885747, р/рахунок № 26001292398 в «Райффайзен банк Аваль», м. Київ, МФО 380805, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого - Давидюк Т. П. (19200, Черкаська обл., м. Жашків, провул. Чапаєва, 51, ліцензія АГ № 594758 від 24.01.2011 р., тел. 096 338 20 18).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

---

12 березня 2011 р. господарським судом Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) прийнято постанову про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури по справі № Б-39/98-10 щодо товариства з обмеженою відповідальністю "КРІО-ТРЕЙД", м. Харків (ЄДРПОУ 32947575, 61036, м. Харків, вул. Морозова, 7; п/р 260080000 у ПуАТ "СЕБ-банк", м. Харків, МФО 300175). Ліквідатором ТОВ "КРІО-ТРЕЙД" призначено арбітражного керуючого Шишлова Олександра Миколайовича (ліц. АВ № 547843 від 02.11.2010 р.; ідент. № 3165812653), адреса: 94812, Луганська обл., м. Свердловськ, квартал 60 років СРСР, буд. 43, кв. 39.

Ухвалами Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, площа Героїв ВВВ, 3"а") від 10.03.2011 року та від 07.04.2011 року порушено провадження у справі № 20/11б/2011 про банкрутство ВАТ "Прокат" (код ЕДРПОУ 20159553, юридична адреса: 91005, м. Луганськ, вул. Фрунзе, 107, р/р 2600530180075 в ЛВЦ ПІБ м. Луганська, МФО 304308), введено мораторій на задоволення вимог кредиторів ВАТ "Прокат", розпорядником майна призначено Джеджея Луїзу Анатоліївну, ліцензія АВ № 482147 від 29.10.2009 року, що мешкає за адресою: м. Луганськ, вул. Октябрьськая, буд. 42. Письмові заяви кредиторів з вимогами до ВАТ "Прокат" приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

СПОРТ

№ 71 (5071) ВІВТОРОК, 19 КВІТНЯ 2011

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, переважно без опадів. Вітер змінних напрямків, 3—8 м/с, у Криму північно-східний, 7—12 м/с, місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі у більшості областей 2—8 градусів тепла. Вдень 11—16 градусів, на Закарпатті до 17—22° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 19 КВІТНЯ

1135. Помер Володимир Мономах, великий князь київський. **1850.** Англія і США підписали договір про спільне будівництво Панамського каналу. **1903.** Народився Несс Еліот, американський юрист, який зумів посадити у в'язницю Аль Капоне. **1928.** Завершено видання першого Оксфордського словника англійської мови. **1971.** Запуск першої радянської орбітальної станції «Салют». **1987.** Сім'я Сімпсонів уперше з'являється у «Шоу Трейсі Ульман» з короткометражною серією «Good night».

Благородна мета марафону

Чорнобильська трагедія, якій оце минає чверть сторіччя, нещодавня екологічна катастрофа в Японії з ушкодженням ядерної станції в місті Фукуока закликають нас розумніше та обережніше ставитися до навколишнього середовища.

От і учасники надмарафону (23 квітня — 2 травня) за маршрутом Київ — Славутич — Гомель — Калуга бажають допомогти дітям — сиротам та інвалідам не залишатися без уваги державних і громадських організацій трьох країн — України, Білорусі та Росії — і мати змогу розвиватися фізично здоровими і духовно багатими.

Всеукраїнська громадська організація «Союз Чорнобиль України» (президент Юрій Андрєєв) спільно з правлінням товариства «Знання» (голова правління Василь Кушерець), за підтримки національної федерації легкої атлетики (президент Валерій Борзов), ЦР ФСТ «Спартак» (голова Євген Баженков), ЗАТ «OTIS» (директор Михайло Пономаренко), українського християнського благодійного фонду «Єдність» (президент Ганна Лоза) проводить оцей легкоатлетично-екологічний марафон «Дітям Чорнобиля 2011». Керівник пробігу — заслужений тренер Росії Євген Фролов.

На старт вийдуть дванадцять представників від України, вісім — Росії, четверо — Білорусі. На теренах України культурні, науково-просвітницькі, благодійницькі заходи серед сиріт і дітей-інвалідів відбудуться в Києві, Козельці, Чернігові та Славутичі.

Олександр НИЩУК,
виконавчий директор міжнародного марафону «Дітям Чорнобиля 2011».

Турнірна хроніка

Біатлон. Петропавловськ-Камчатський (Росія). Меморіал Фатьянова. Перегони-переслідування, 10 км. **1. Віта Семеренко (Україна) — (0+0+0+0) 33:15.0;** 2. Анастасія Кузьміна (Словаччина) — (0+1+1+3) +1:53.4; 3. Кайса Макарайнен (Фінляндія) — (1+1+1+0) +2:01.2; **4. Валентина Семеренко (Україна) — (0+0+2+0) +2:08.1.**

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 26-й тур. «Динамо-2» — «Прикарпаття»: 1:0. «Енергетик» — «Львів»: 0:0. «Кримтеплиця» — «Олександрія»: 1:0. «Нафтовик» — «Арсенал»: 2:3. «Нива» — «Фенікс». +:-. «Закарпаття» — «Сталь». 3:2. «Дністер» — «Зірка». «Дністер» — «Зірка». 4:1. «Геліос» — «Титан». 2:2. «Буковина» — «Чорноморець». 3:0.

«Олександрія» — 53 очки, «Чорноморець» — 50, «Сталь», «Львів», «Закарпаття» — по 48, «Буковина» — 43, «Нива» — 40, «Динамо-2» — 39, «Арсенал», «Кримтеплиця» — по 38, «Нафтовик» — 33, «Титан» — 32, «Геліос» — 30, «Дністер» — 29, «Енергетик» — 28, «Зірка» — 27, «Прикарпаття» — 11, «Фенікс» — 8.

Таланить щасливим і сильним

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 25-й тур.

15 квітня. «Оболонь» — «Карпати». 1:1. 3 500 глядачів. **Рефері** — Абдула (Харків). **Голи:** Лозинський, 33 (п) — Зеньов, 51. **Вилучено** Пластуна («Оболонь», 45+1, два попередження).

16 квітня. «Іллічівець» — «Волинь». 2:2. 4 500 глядачів. **Рефері** — Даньковський (Київ). **Голи:** Ярошенко, 38, Пуканич, 90 — Пищур, 8, Бутко, 85.

«Ворскла» — «Кривбас». 3:0. 3 000 глядачів. **Рефері** — Шандор (Львів). **Голи:** Кіцута, 46 (автогол), Безус, 70, Осипенко, 83. **Вилучено** Іващенка («Кривбас», 29, удар суперника ззаду після зупинки гри).

«Металіст» — «Арсенал». 2:1. 26 893 глядачі. **Рефері** — Швецов (Одеса). **Голи:** Олійник, 13, 24 — Мазілу, 58. **Вилучено** Симоненка, 90+3 (друге попередження).

17 квітня. «Таврія» — «Шахтар». 1:2. 16 300 глядачів. **Рефері** — Деревинський (Київ). **Голи:** Гуменюк, 69 — Жадсон, 12 (п), Фернандіньо, 90+4.

«Дніпро» — «Севастополь». 2:2. 15 822 глядач. **Рефері** — Бойко (Київська область). **Голи:** Назаренко, 30, 54 (п) — Салхі, 38, Ференчак, 49. **Вилучено** Шандрука («Севастополь», 54, фол останньої надії).

«Металург» (Донецьк) — «Металург» (Запоріжжя). 0:1. 2 700 глядачів. **Рефері** — Грисьо (Львів). **Гол:** Пісоцький, 56.

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**21**	**1**	**3**	**48—11**	**64**
2. «Металіст»	**15**	**5**	**5**	**47—22**	**50**
3. «Динамо»	**15**	**5**	**4**	**43—19**	**50**
4. «Дніпро»	12	8	5	38—20	44
5. «Карпати»	12	7	6	35—25	43
6. «Таврія»	8	8	9	39—39	32
7. «Ворскла»	8	7	10	32—27	31
8. «Арсенал»	8	7	10	30—32	31
9. «Оболонь»	8	7	10	22—29	31
10. «Волинь»	8	6	11	23—37	30
11. «Металург» Д	8	5	12	26—36	29
12. «Зоря»	6	9	9	26—32	27
13. «Кривбас»	4	11	10	22—37	23
14. «Іллічівець»	5	8	12	37—58	23
15. «Севастополь»	**5**	**6**	**14**	**21—42**	**21**
16. «Металург» Зп	**3**	**6**	**16**	**12—35**	**15**

Фото ФК «Шахтар».

То радість, коли здобуваєш перемогу останньої миті.

Здавалося, що матч у Сімферополі завершиться внічию. Адже спливали останні секунди компенсованого часу, а на табло був результат — 1:1. Але, як з'ясувалося в підсумку, він був не остаточний. «Шахтар» отримав право на кутовий і останньої миті завдав переможного удару. «Таврії» можна лише поспівчувати, бо протягом зустрічі вона дуже старалася і билася не шкодуючи живота. Тому здавалося, що вона утримає синицю-нічию. Але та, капосна, як бачимо, вислизнула з рук.

У таких випадках справедливо зазначають, що перемагають, як правило, щасливі та сильні. «Шахтар», майстерність гравців якого вища за таврійських, повною мірою відповідає саме таким характеристикам.

Нарешті, виграли запоріжці. Й цілком справедливо. Либонь, вони значно більше жадали перемоги, ніж суперник. Дивлячись на дії команди із Запоріжжя, щоразу дивуєшся, як ото такий досить вправний і сильний колектив знаходиться на останньому місці в турнірній таблиці.

Потихеньку втрачає очка «Дніпро», навіть удома і в матчах з аутсайдерами. Тому відстань між ним і «Металістом» збільшується. Натомість харків'яни, скориставшись тим, що «Динамо» у вихідні не грало, захопили друге місце. Різниця забитих і пропущених м'ячів у них виявилася ліпшою. Однак, слід зазначити, що станом на неділю підопічні Мирона Маркевича зіграли на матч більше, ніж динамівці.

Повернулися до еліти

Фото з сайту www. sapronov-tennis. org.

Теніс. Кубок Федерації. Світова група. Плей-оф. **Україна — Австралія. 2:3.**

16 квітня. Ярміла Грот — **Ольга Савчук.** 6:1, 6:1. Анастасія Родіонова — **Леся Цуренко.** 1:6, 4:6.

17 квітня. Грот — Цуренко. 6:1, 6:3. Родіонова — Савчук. 6:7, 6:7. Грот/Родіонова — Савчук/Цуренко. 6:0, 6:7, 3:6.

Вигравши цей виснажливий і драматичний поєдинок у дуже сильного суперника на його корті, українські тенісистки знову вийшли до еліти. Капітан збірні України **Ігор Дерновський** так прокоментував це щасливе повернення:

— Ольга Савчук набагато краще грає, коли на корті — важка ситуація. У неї минає хвилювання й вона починає грати вільно й упевнено. В Олі дуже добре виходить відігруватися. Леся боролася натхненно, і м'яч летів зі швидкістю кулі після її ударів. Я дуже радий, що наші дівчатка змогли перемогти таку сильну команду в гостях і знову завоювати путівку до Першої світової групи.

На знімку: Вікторія Кутузова, Ольга Савчук, Ігор Дерновський, Юлія Бейгельзімер і Леся Цуренко.

Шок від гри і результату

Хокей. Київ. Палац спорту. Чемпіонат світу. Дивізіон 1. Група В.

17 квітня. Естонія — Казахстан. 1:5 (0:2, 1:1, 0:2). Литва — Польща. 1:5 (1:2, 0:2, 0:1).

Україна — Велика Британія. 3:5 (1:0, 2:3, 0:2). Шайби: Побєдоносцев, 12, 39, Тимченко, 27 — Кларк, 25, 37, Дауд, 32, Шидлс, 44, Філліпс, 54.

Подивившись на гру нашої збірної проти британців, мимоволі постає запитання: а що їй робити з таким рівнем в елітному дивізіоні? Дехто заявляє, що, мовляв, сталася сенсація. А хіба рівень життя у Великій Британії не вищий за наш? Поки ми руйнували свій хокей, заганяючи його в глухий кут проблем, на Британських островах цей вид спорту зростав і міцнів. Там проводиться повноцінний національний чемпіонат, з якого черпають кадри для збірної. А ще в цій збірній виступає велика група натуралізованих канадців.

До речі, не тільки британці пішли таким шляхом, а й казахи. В їхньому колективі прижилося чимало росіян. Зрозуміло, з казахськими паспортами. І це при тому, що й у цій країні намагаються розвивати хокей, виховувати своїх майстрів.

І ми запросили на посаду тренера авторитетного канадського фахівця Дейва Льюїса. Але він не чарівник. І не хімік, щоб із нічого робити пиво. Отож, маючи лише один по-справжньому професіональний клуб, котрий, щоправда, періодично перебуває в не найкращому фінансовому стані (маємо на увазі київський «Сокіл»), дозволяємо собі говорити про вищу лігу світового хокею. Сміх, та й годі.

Отаким неприємним для нас виявився стартовий день київського чемпіонату світу. Один із нинішніх тренерів «Сокола», а в минулому класний нападник столичного клубу і збірної України Анатолій Степанищев, засмучений поразкою нашої команди, зауважив, що колись ми і канадцям так не програвали.

Часи змінюються, і без серйозного ставлення до хокейної справи в Україні вона поступово опуститься на рівень Монголії, Мексики, Туреччини, Ізраїлю. А поки що в нинішньому складі збірної України грає чимало ветеранів, вік яких наближається до сорока. Звичайно, і швидкості не ті, і реакція повільніша. Щиро вдячні їм за зроблене ними. Але потрібна свіжа кров. Інакше станемо свідками незворотного процесу повного відмирання популярного виду спорту на наших теренах.

Над номером працювали:
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Тетяна УВЄРОВА, Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2011 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 8,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 19850

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

